

Maandblad voor Vrije Relaties

eerste jaargang NR.4

Maandblad voor
Vrije Relaties

In dit nummer!

- wat is "ontucht"?
- 15 mrt. dag van 't kind
- Martijn "vies" blaadje?

»MARTIJN«

nummer 4
febr. 81

Onafhankelijk Info-Blad over en voor VRIJE RELATIES

Een Uitgave van de Stichting Uitgeverij "MARTIJN"

COLOFON

REDAKTIE:

THEO GERRITSEN
WIM COSTER
RIK VAN ASPERT
HENK VERMEIREN

VORMGEVING:

JAN VAN KEMPEN

BIJDRAGEN IN DIT NUMMER VAN:

MARCEL 11 jaar
EDWARD BRONGERSMA

FOTO'S:

KOJORA-BILDARCHIV
FOTO AKKI
THEO GERRITSEN

REDAKTIE ADRES:

MAANDBLAD MARTIJN
P/A THEO GERRITSEN
POSTBUS 833
5201 AV DEN BOSCH

Druk: HUBRA-OFFSET

DONIZETTILAAN 43
EINDHOVEN

Verkoopsprijs

LOSSE NUMMERS f 4,50
PER POST f 6,95

Abonnementen

½ jaar; 6 nummers ---f35,00

1 jaar; 12 nummers ---f70,00

NVSH-leden 6 nrs. ---f30,00

12 nrs. ---f60,00

inklusief portokosten.

TE BESTELLEN:

DOOR OVERMAKING VAN HET BE-
DRAG OP GIRO 1079132

t.n.v. THEO GERRITSEN

POSTBUS 833

5201 AV DEN BOSCH

onder vermelding van proef-
nummer o.q. abonnement
"MARTIJN".

ABONNEMENTEN WORDEN AUTO-
MATISCH VERLENGD, TENZIJ
ER SCHRIFTELIJK MINSTENS
1 MAAND VOOR HET VERSTRIJ-
KEN VAN EEN TERMIJN IS OP-
GEZEGD.

BUITENLANDSE ABONNEES:

bij voorkeur betalen door
middel van internationale
postwissel in Ned.guldens
t.n.v. Theo Gerritsen -
Den Bosch.-Holland.

STICHTING UITGEVERIJ "MARTIJN"

WIL EEN UITGEVERIJ ZIJN IN HET
BELANG VAN SEKSUELE MINDERHEIDS-
GROEPEN IN DE BENELUX.

INHOUD-INHOUD-INHOUD

PAG. 3-REDAKTIONEEEL.

4- DE RAAD VOOR DE KINDER-
BESCHERMING.

7- "BESTE MARTIJN"
brievenpagina.

8- "DE BETEKENIS VAN "ONTUCHT" BIJ
ZEDENMISDRIJVEN MET KINDEREN"
artikel door dr. e. brongersma.

12- "PRIKBORD".

14- VERVOLG ARTIKEL DR. E. BRONGERSMA.

18- "WE WERDEN ECHTE VRIENDEN"
verhaal door marcel.

20- "TUSSEN HAAKJES"
korte aantekeningen.

22- "WORDT MARTIJN EEN NIEUW
PEDO-SEXBLAD ???
artikel door theo gerritsen.

Adressen

Landelijke Werkgroep Jeugemancipatie,
NVSH-LWGJ; postbus 132 -5240 AC
ROSMALEN.

AFDELINGSWERKGROEPEN:

AMSTERDAM Blauwburgwal 7 - 9
DEVENTER Postbus 692
EINDHOVEN Postbus 440
GRONINGEN Postbus 1387
DEN HAAG Groot Hertoginnelaan 203
MAASTRICHT Rechtstraat 20
NIJMEGEN Postbus 6728
ROTTERDAM Koningin Emmalein 1
TILBURG Postbus 1251
UTRECHT Witte Vrouwenringel 100
VENLO Postbus 635

Inlichtingen over voorlichting:
073 - 412953

OVERIGE KONTAKTADRESSEN:

BERGEN OP ZOOM Postbus 663
BREDA Postbus 3773
DEN BOSCH Postbus 833
LEIDEN B.Füss Postbus 136
HOOGVEEN Postbus 442
TIEL St. Agnietenstraat 19
ZOETERMEER Postbus 128

Kindertelefoons

AMSTERDAM 020-224455
EINDHOVEN 040-451818
040-444411
ENSCHDE 053-303578
GRONINGEN 050-141010
HEERLEN 045-722233
ROTTERDAM 010-224455
UTRECHT 030-522500
[meisjestelefoon] 322020
VENLO 077- 48888

STICHTING KINDERVUIST:
Kromboomstraat 53, AMSTERDAM.

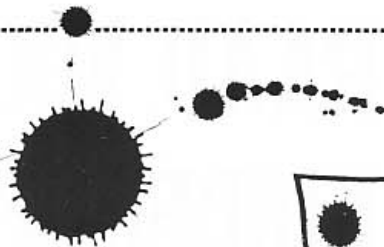
BELANGENVER. MINDERJARIGEN:
Kromme straat 9, AMERSFOORT.

BELGIE:
ANTWERPEN Studiegroep Pedofilie
Volkshogeschool Elker-IK
Consciencestraat 46
2000 ANTWERPEN

DUITSE BONDSREPUBLIEK:
Düsseldorf DSAP
Postfach 3236
4150 KREFELD.

Niets uit deze uitgave mag worden vervoelvoudigd en of
openbaar gemaakt door middel van druk, mikrofilm, foto-
kopie of op welke andere wijze dan ook, zonder vooraf-
gaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

REDAKTIONEEL

MARTIJN nummer 4 ligt alweer voor U, wij kregen erg veel reacties op het januarinummer binnen, ook complimentjes voor wat betreft de vormgeving van ons blad, [een reuze sprong vooruit in 3 editie's], Ook opbouwende kritiek waar we iets aan hebben ontvangen we zeer regelmatig, maar zo af en toe hoor je achter je rug om ook opmerkingen in de trend van: MARTIJN wordt een seksblad!!! Voor mensen die meedoen aan die Fluisterkampagne het artikelje wordt MARTIJN een pedoseksblad??? in dit nummer.

UITBREIDING.

ONZE REDAKTIE heeft er een mannetje bij; namelijk

HENK VERMEIREN,
hij zal ons gaan assisteren met onder andere reportagewerk.
Henk is 24 jaar en hoewel hijzelf geen pedofiele gevoelens heeft is hij een reuze steun voor ons team. Vandaar vanaf deze plaats ook een zeer warm welkom voor Henk.

DR. EDWARD BRONGERSMA.

Het artikel van Dr. EDWARD BRONGERSMA in deze editie is misschien wat moeilijk te lezen door alle ambtelijke taal die hierin gebruikt is. Wij hebben geprobeerd er zodanig iets aan te veranderen dat het voor iedereen leesbaar zou worden. Dat is niet gelukt. Er werd te veel afbreuk aan de waarde van het artikel gedaan, dat wij toch de oorspronkelijke vorm behouden hebben. Sorry voor de moeilijke woorden, maar met wat nadenken komt U er hopelijk allemaal toch wel achter wat er bedoeld wordt.

BRABANTSE DAG van het KIND.

VERDER GRAAG UW AANDACHT VOOR DE BRABANTSE DAG VAN HET KIND!!!

ZONDAG 15 MAART AANSTAANDE WORDT IN 's-HERTOGENBOSCH IN HET CASINO [PLEINZAAL] DE BRABANTSE DAG VAN HET KIND GEORGANISEERD. IN TWEE VOORSTELLINGEN ['s middags om 14.30 en 's avonds 19.30 uur] ZAL DE FILM " JE BENT NIET ALLEEN" VERTOOND WORDEN.

NA AFLOOP VAN DE FILM MOGELIJKHEID TOT DISKUSSIE.

NOTEER DEZE DAG IN UW AGENDA EN KOM NAAR DEN BOSCH, VERSCHILLENDE MENSEN VAN POLITIE EN JUSTITIE ZULLEN AANWEZIG ZIJN, EN BRABANT IS HARDE GROND VOOR WAT BETREFT PEDOFILIE. LAAT DOOR UW AANWEZIGHEID MERKEN DAT OOK IN BRABANT WAT MOET VERANDEREN AAN HET OPTREDEN VAN POLITIE EN JUSTITIE. OOK KINDEREN ZIJN VAN HARTE WELKOM. TOEGANGSKAARTEN TE BESTELLEN DOOR OVERMAKING VAN HET BEDRAG OP HET BEKENDE GIRONUMMER 1079132 t.n.v. Theo Gerritsen ONDER VERMELDING VAN TOEGANGSKAART VOLW. [prijs f. 6,00]

OF TOEGANGSKAART KIND [prijs f. 2,50] tot 14 jaar.

vermeldt er ook even bij voor 's middags of voor 's avonds.

EVENTUEEL ZIJN ER OOK NOG KAARTEN AAN DE ZAAL VERKRIJGBAAR OP 15 MAART, MAAR DE KANS DAT ALLES DAN UITVERKOCHT IS IS GROOT,

OUS WILT U ER ZEKER BIJZIJN? BESTEL UW KAART DAN ZO SNEL MOGELIJK!!!

BIJ UW BESTELLING ONTVANGT U TEVENS EEN INFOPAKKET OVER DE DOEL-

STELLING VAN DEZE DAG EN EEN UITGEBREID PROGRAMMA. Tot de 15e maart.

De redactie

DE RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING

Soms vraag je je wel eens af of een blad als MARTIJN wel nut heeft. Er wordt toch al genoeg gepraat over het begrip pedofilie? Ja, gepraat wordt er veel, begrepen helaas nog véél te weinig!

Dit blijkt wel weer eens een keer uit het volgende:

Een jongen van dertien had al ruim een jaar een relatie met een oudere vriend. Beiden voelden zich Fijn in die vriendschap, en de jongen voelde zich thuis bij zijn vriend. Door de vriendschap (lees invloed) van zijn oudere partner gingen zijn prestaties op school met sprongen omhoog. Zijn ouders waren niet op de hoogte van de (ook seksuele) relatie tussen die twee, en toen hun zoon op een kwade dag door teveel roken misselijk werd, en thuis een paar keer moest overgeven, en pa bovendien een pakje sigaretten in zijn zoon's jas vond, werd het tijd om volgens pa de zaken eens op een rijtje te zetten. Wat de jongen en zijn vriend niet wisten was dat pa al lang van de vriendschap op de hoogte was. Hij was zoonlief namelijk al een keertje achterna gegaan als die zondag's op bezoek ging bij zijn vriend. Omdat bij pa het vermoeden rees (je hoort er tegenwoordig zoveel van) dat er wel 's iets in die sigaretten kon zitten gaf hij zijn zoon een kans om te vertellen van wie hij dat bewuste pakje gekregen had. Omdat de jongen er om heen draaide, en het niet wilde vertellen werd het vermoeden van pa en ma bevestigd dat er iets mis moest zijn. De jongen kreeg nog een kans om het zelf te vertellen, maar toen hij bleef zwijgen lichtte pa en ma de politie in.

PROCES VERBAAL

De jongen werd verhoord op het politiebureau, en nadat gekonstateerd was dat er met het rookwerk niets aan de hand was, werd er door de politie aangedrongen op de gebeurtenissen in de vriendschapsrelatie tussen

de jongen en zijn vriend, die vriend namelijk was reeds een oude bekende bij politie en justitie, hij stond bekend als pedofiel. Er werd proces-verbaal opgemaakt, en de vriend werd verzocht zich te melden aan het bureau voor het verstrekken van enige inlichtingen. Daarna werd hij 10 dagen vastgehouden, eerst op het bureau, daarna het HvB. Uiteindelijk kwam hij toch voorwaardelijk vrij.

Die voorwaarden hielden onder meer in dat hij géén contact meer zou hebben met zijn vriendje, en wel om "gezondheidsredenen". Omdat zowel de man als de jongen met elkaar een zeer diepe emotionele relatie hadden, en het voor beiden erg belangrijk was dat het contact hersteld werd, kon de man zich daaraan niet houden, en nam hij contact op met de ouders van de jongen om het een en ander eens Flink uit de doeken te doen wat er nu ECHT in die vriendschap had afgespeeld.

BRIEF

Het werd een geweldig gesprek tussen de ouders van de jongen, zijn vriend, en in een later stadium ook de jongen zelf.

Omdat de ouders aan de reactie van hun zoon duidelijk merkten dat hij de vriendschap zelf graag wilde, en er absoluut GEEN SPRAKE WAS VAN DWANG OF IETS DERGELIJKS, maar gewoon een erg Fijne, positieve relatie, én omdat zij nu persoonlijk kennis hadden gemaakt met zijn vriend hadden zij totaal geen bezwaar meer tegen de voortzetting van de vriendschapsband.

De vriend van hun zoon werd zelfs een graag geziene regelmatige gast bij hun thuis, en ook kwam de familie wel op bezoek bij hem. Op het eerste gezicht zou je zo zeggen, een ideale situatie voor alle betrokken partijen, maar er schuilde een addertje onder het gras.

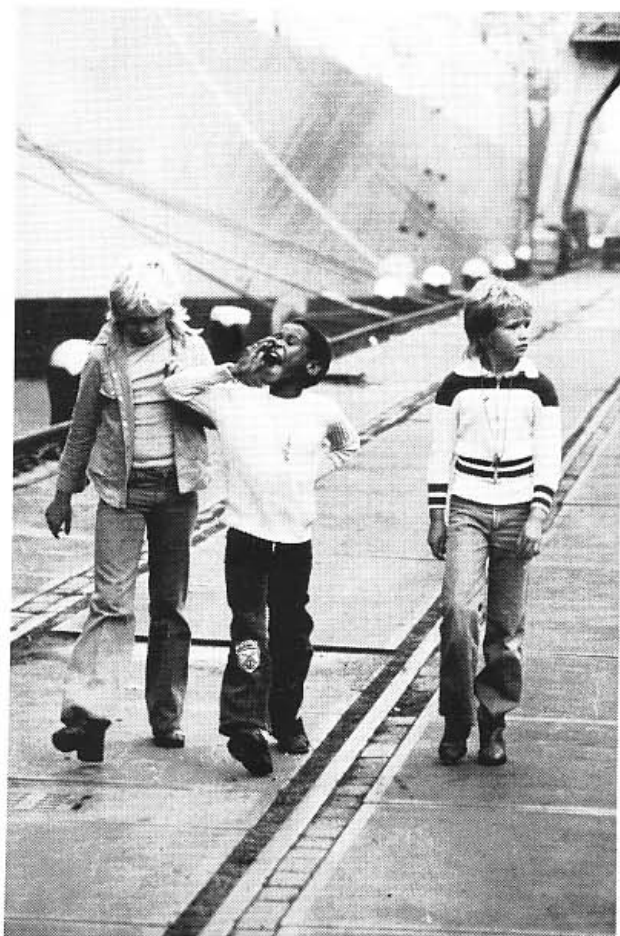
De ouders ontvingen van de RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING te 's-HERTOGENBOSCH namelijk een brief met als letterlijke tekst:

Geachte Heer en Mevr.....

DOOR DE OFFICIER VAN JUSTITIE TE 's-HERTOGENBOSCH WERD IK INGELICHT OVER HET PROCES-VERBAAL, WAARUIT BLIJKT, DAT UW ZOON .... SLACHTOFFER WAS VAN EEN ZEDENDELIIK. ALS RAAD VOOR DE KINDERBESCHERMING WIL IK U IN DE GELEGENHEID STELLEN MET ONS EEN GESPREK TE HEBBEN OM TE BEZIEN OF HULPVERLENING VOOR UW ZOON ....GEWENST IS. INDIEN U HIEROP WILT INGAAN, VERZOEK IK U OP HET SPREEKUR TE KOMEN VAN MIJN RAAD. Ondertekend: De secretaris van de raad voor de kinderbescherming, voor deze,

(een onleesbare krabbel, verder géén naamsvermelding).

De ouders zijn gelukkig niet van plan deze gelegenheid te "benutten", mede gezien de situatie van diezelfde raad in 1977, waar toen in eenzelfde situatie kinderen ernstige problemen kregen door de voortzetting van hun vriendschap.

[Uittreksel uit het leeftijdsgrenzenrapport van de NVSH).

"Een maatschappelijk werker bij de Raad voor de Kinderbescherming in Den Bosch veroordeelde een vriendschapsrelatie tussen een jongen van 12 en een volwassen man omdat hij meende dat er in deze relatie géén sprake kon zijn van een vrije keus voor de jongen. Hij meende: "Praten met hem zie ik niet zitten. Dat kind is toch beïnvloed. Ik krijg er toch niet uit wat ik eruit wil hebben". Intussen was hij echter wel bezig, tegen de wens van zowel de jongen als diens vader, de relatie te verbreken. Kennelijk kwam hij niet op het idee dat hij zelf diegene was die, door op eigen initiatief te werk te gaan, de jongen ZIJN wil oplegde.

HULPVERLENING

Hulpverlening voor het kind kan in sommige gevallen zeer goed en noodzakelijk zijn. Instellingen binnen het kader van de geestelijke gezondheidszorg zijn bij uitstek bestemd voor het beperken en tegengaan van schade. Ze zijn als zodanig veel doeltreffender en geschikter dan organisaties die zich primair tot doel (kunnen) stellen om misdadigers op te sporen en te berechten en die zo de zaak alleen maar erger kunnen maken.

Het verschil tussen hulpverlening en opsporing is hier van wezenlijk belang.

De politie heeft in elk geval tot taak, een misdrijf op te sporen en moet daarom duidelijke verklaringen hebben van getuigende kinderen. De vraagstelling kan daarom klemmender worden wanneer het kind zich onduidelijk uitdrukt. Bij voorbeeld:

"Maar wat heeft x nu precies gedaan? Ja goed, hij heeft je gegaaid, maar ook onder je kleren? Ja, maar waar precies? Alleen onder je bloesje? Of zat hij ook met zijn handen in je onderbroek? En wat deed hij daar nu precies?"

Doel van dit alles is, te weten te komen of het geslachtsorgaan is betast, want dan is er duidelijk van een misdrijf sprake. Met hulpverlening en het uit de weg ruimen van problemen heeft het echter weinig te maken.

STRAFBARE FEITEN

Hulpverlenende instanties behoeven geen strafbare feiten op te sporen, zodat een dergelijk verhoor niet nodig is. Dit betekent niet dat het inschakelen van een dergelijke instantie voor het kind nooit een schok betekent of dat men hier wél altijd takties optreedt. ▀

Dit zou echter alleen maar betekenen dat de hulpverleners zich beter op hun taak en hun functioneren zouden moeten bezinnen. Een eventuele noodzakelijke verandering van inzichten bij hulpverleners door een goede voorlichting kan hiertoe een eerste bijdrage leveren. Het lijkt ons wenselijk dat voor de hulpverlening op dit terrein een herkenbaar instituut bestaat. Het is zeer wel denkbaar dat ouders van een kind dat een seksueel contact heeft gehad zich direct tot de politie wenden omdat deze hen de als eerste hiervoor in aanmerking komende instantie toeschijnt. Ze beseffen op zo'n moment niet dat het gebeurde hierdoor vaak pas in de sfeer van kriminaliteit getrokken wordt. De vergelijking met de vertrouwensartsen inzake kindermishandeling is hier relevant. Deze kunnen door een specifieke deskundigheid en een garantie van vertrouwelijkheid een hulpverlening bieden die in dergelijke gevoelige zaken veel zinvoller is dan politie of kindbescherming optreden ooit zou kunnen zijn.

aardig van slag af was, om de vrijwillige en door alle betrokken partijen als zinvol te beschouwen relatie niet kapot te maken.

De bemoeienis van de raad voor kindbescherming is hier beslist niet van toepassing. Uit het proces verbaal van de jongen blijkt heel duidelijk dat hij een vriend was, die het Fijn vond bij zijn partner. Toch spreekt de raad erover als "SLACHTOFFER VAN EEN ZEDENDELIIK". HET BEGRIP VRIENDSCHAP SCHIJNT ZE NIET TE KENNEN!!! In dit geval beschermd de raad het kind niet, maar verknalt het het leven van de jongen.

het BELANG van het KIND

Zolang deze raad voor KINDERBESCHERMING dit feit blijft onderkennen, en alle seksuele handelingen waarbij kinderen betrokken zijn in de "slachtofferhoek" douwen, schietten ze hun doel toch wel drastisch voorbij, namelijk het belang van het kind, maar ja, je kan eigenlijk ook niet anders verwachten. De raad is onderdeel van het departement van Justitie, twee handen op een buik dus.

"SCHOENMAKER, BLIJF BIJ JE LEEST!!!!!!!" *

SPANNINGEN

Er wordt door de ouders en advocaat nu bekeken welke weg het beste te bewandelen is, zonder nog meer problemen en spanningen voor de jongen, die door het politieverhoor, en het vasthouden van zijn vriend toch al

— advertentie. —

MOET PEDOFILIE STRAFBAAR BLIJVEN?

De Nederlandse Vereniging voor Seksuele Hervorming Amsterdam organiseert op ZATERDAG 7 MAART 1981 een symposium over pedofilie in GRAND HOTEL KRASNAPOLSKY OP DE DAM IN AMSTERDAM.

Sprekers op deze dag zullen o.a. zijn:

HEIN ROETHOF	[PVDA-TWEEDE KAMERLID]
ED NIJPELS	[VVD- TWEEDE KAMERLID]
RUUD NIJHOF	[DS 70-TWEEDE KAMERLID]
DICK de BOEF	[C.P.N.]
VIRGINIE KORTE-VAN HEMEL	[COA-TWEEDE KAMERLID]
DS. A. KLAMER	[RADIO-PASTOR]

De dag begint om 11 uur en duurt tot ong. 17.00 uur. Voor het publiek is er voldoende mogelijkheid om (mee) te discussiëren.

MENSEN DIE DEZE DAG WILLEN BIJWONEN kunnen dat kenbaar maken door een bedrag van f 10,== te storten op gironummer: 27 96 70 ten name van NVSH-afd. AMSTERDAM onder verm. van SYMPOSIUM. Behalve dat men door storting van dit bedrag de hele dag kan bijwonen, krijgt men tevens een informatiepakket thuisgestuurd [mits de inschrijving ruim een week voor aanvang binnen is, anders krijgt men het pakket + toegangsbewijs bij de ingang van de zaal]

Verdere informatie?? NVSH t.a.v. Symposiumcommissie, Blauwburgwal 7 - 9, 1015 AS AMSTERDAM. TELEFOON 020 - 22 66 90 bij voorkeur op dinsdag en vrijdagmiddag bellen!

beste martijn

MET SPANNING EN BE-
LANGSTELLING ZIEN
WIJ UW REAKTIES,
VRAGEN, SUGGESTIES
OF GEWOON EEN
LEUKE BRIEF TEGE-
MOET.
ADRESSEER UW ENVE-
LOPPE AAN:

"MARTIJN"
**POSTBUS
833**

5201 AV 'S-HERTOGENBOSCH

alle brieven worden
onder vermelding van
oorletter geplaatst,
zandj de schrijver/ster
duidelijk laat blijken
dit niet noodzakelijk
te achten.
de redactie behoudt
zich het recht voor
brieven naar eigen in-
zicht in te korten.

Dit is mijns inziens noodza-
kelijk om een breed publiek
te kunnen bereiken.

2. Het viel mij op dat er div.
naaktfoto's en tekeningen
van naakte kinderen in de
bladen (nrs. 2 en 3) die ik
kreeg toegestuurd staan. Ik
vraag mij af of dit noodza-
kelijk is, en verstandig,
aangezien het te bereiken
publiek dan wellicht gaat
denken, dat pedofilie alleen
maar seks met kinderen in-
houdt. Dit is duidelijk niet
zo; net zo min dat andere re-
laties (homo- of hetero)
alleen maar om het seksuele
beleven draaien. Het is be-
langrijk, het hoort er ook
wel bij, maar het is niet
het wezenlijke van een re-
latie. Ik heb dit zelf onder-
vonden. Er spelen ook andere
gevoelens en emoties een be-
langrijke rol.

Ik had zelf een relatie met
een 12-jarige jongen. Tot
seksueel contact is het niet
gekomen: er speelden andere
zaken, zoals het elkaar be-
grijpen en aanvoelen, het
samenzijn, het samen onder-
nemen van allerlei dingen
etc. Dit was voor mij zowel
als voor het kind bevredi-
gend. Seksueel contact had
de relatie alleen maar ver-
stoord.

Tenslotte wil ik, mede na-
mens mijn vriendin met wie
ik al jaren samenwoon en
die mijn gevoelens voor jon-
ge jongens kent en respec-
teert, nogmaals mijn lof en
waardering uitspreken voor
jullie initiatieven ik geef
mij bij deze op als abonnee.
E. ZAANDAM.

WAT BETREFT PUNT 2, ZIE HET
ARTIKEL: "MARTIJN" EEN

PEDOSEKSBLAD????? ELDERS IN
DEZE EDITIE!
PUNT 1; NATUURLIJK!

Beste Martijn...

GELEERD!

Gisteravond op de Blauw-
burgwal kennis gemaakt met
MARTIJN. Hartstikke goed
blad. Hoewel ik mij helaas
geen abonnement kan veroor-
loven. Zelfs een los nummer
voor f 4,50 is al een hele
uitgave als je moet leven
van een uitkering. Maar,
het was het mij waard. Dan
maar een kopje koffie minder.
Als ik schrijf "waard" dan
bedoel ik niet op de 1e
plaats de foto's, maar de
inhoud en opzet van je blad.
MARTIJN 3 heeft zelfs mij
nog wat geleerd. Straffe-
loos stellen van seksuele
handelingen met kinderen,
het mag tegenstrijdig klin-
ken, maar juist als pedofiel
had ik er tot nu moeite mee.
Ik vatte het te letterlijk
op begrijp ik nu. Moeite in
die zin dat een pedofiel in
de eerste plaats mens is,
net als hetero- en homofiel-
en. En ook onder deze zijn
er helaas ook die hun part-
ner slechts als lust- of
seksgebruiksvoorwerp be-
schouwen.

Ik ben zelf als jochie van
13 ook door een volwassen
man aangerand. Mij werd toen
niets gevraagd, werd gewoon
genomen. Voor een kind een
verschrikkelijke ervaring.
Begrijp je? Bij dat straf-
feloos stellen van seksuele
handelingen met kinderen
zag ik als het ware zo iets,
en daar zou dan verdikkie
strafrechtelijk niet eens
meer wat tegen te doen zijn?
Als een echte pedofiel, dus
houden van kinderen, tot
voor zeer kort stelde ik mij
emotioneel erg op tegen dit
strafloos stellen van deze
handelingen.

Na Martijn 3 gelezen te heb-
ben, begrijp ik dit alles
nu beter.

Met vriendelijke groet:
R. BENNEBROEK.

ZO ZIE JE MAAR WEER, EEN
MENS IS NOOIT TE OUD OM TE
LEREN!

Beste Martijn...

NAAKTFOTO'S

Met genoeg heb ik kennis
genomen van de proefnummers
van "MARTIJN".
Het doet mij goed te kunnen
konstateren dat er wéér men-
sen zijn opgestaan, die het
onderwerp pedofilie en alles
wat daar mee samenhangt uit
de taboesfeer trachten te
lichten en het in de publi-
citeit brengen.
Enige kanttekeningen moet ik
echter wel maken. Zie het
als opbouwende kritiek.

1. Is deze publiciteit ook pu-
bliekelijk? Ik bedoel hier-
mee: is het blad gewoon in
kiosken en bij tijdschriften-
handelaren verkrijgbaar?

De Betekenis van "Ontucht" met Kinderen   deel I; sexuele

DOOR: DR. E. BRONGERSMA

Wij kregen een uitgebreid artikel binnen van de Edward Brongersma Stichting over het onderwerp:

"DE BETEKENIS VAN "ONTUCHT" BIJ ZEDEN-MISDRIJVEN MET KINDEREN".

Het is een zeer goed artikel en wij willen U dit dan ook beslist niet onthouden.

De DR. EDWARD BRONGERSMA STICHTING, die begin 1979 te Overveen is opgericht heeft ten doel: het bevorderen van wetenschappelijk onderzoek naar de ontwikkeling van het seksuele leven bij kinderen en jeugdigen, met name naar de verschijningsvormen van erotische en seksuele relaties tussen kinderen onderling en tussen kinderen en volwassenen, en de betekenis van dit alles voor wetgeving, rechtspraak, opvoeding en maatschappelijk leven. De Nederlandse overheid erkende de stichting als beogend: "een algemeen maatschappelijk belang". (art. 24 Successiewet). Getracht zal worden langs meerdere wegen ook onderzoek door anderen en een goede voorlichting van alle belanghebbenden op dit gebied te bevorderen. Bijdragen en medewerking zijn hoogst welkom, samenwerking wordt graag aanvaard.*

Het bestuur van de Dr. Edward Brongersma Stichting bestaat uit:

EDWARD BRONGERSMA, oprichter,
HARRY DISSELKOEN, ambtenaar,
SIMON VAN DER KWAST, hoogleraar psychiatrie.

LEX VAN NAERSSSEN, psycholoog,
JAN WEEKERS, architect,
GERARD ZWERUS, onderwijzer.

DE STICHTING IS TE BEREIKEN OP HET ADRES:

DR. EDWARD BRONGERSMA STICHTING
TETTERODEWEG 1
2051 EE OVERVEEN.
tel. 023 - 254183.

bij Zedenmisdrijven

zelfbepaling van 't kind

In schriftelijke vragen aan de Minister van Justitie d.d. 8 april 1976 (beantwoord 28 juni 1976) en ook weer bij de behandeling van de begroting van Justitie voor het jaar 1977 heb ik aangedrongen op spoedige herziening van de bepalingen omtrent zedenmisdrijven met kinderen.

Bij de laatste gelegenheid kon ik er mijn vreugde over uitspreken dat de Minister inmiddels in zijn Memorie van Antwoord aan de Eerste Kamer had medegedeeld, dat bij het werk van de Adviescommissie Zedelijkheids-wetgeving (Commissie Melai) thans "eerst de bepalingen met betrekking tot ontucht met jeugdigen aan de orde zullen komen".

Er blijkt namelijk weinig kans te bestaan, de huidige, mijns inziens voor alle betrokkenen schadelijke situaties via de recht-spraak te doorbreken.

De Hoge Raad, expliciet met deze vraag gekon-fronteerd, heeft bij arrest van 14 sept. 1976 de traditionele interpretatie van art. 247 en 249 gehandhaafd, nadat de Procureur Ge-neraal KIST in zijn konklusie gesteld had, dat wijziging hier "een typische zaak voor de wetgever, en niet voor de rechter" was. Dit is te betreuren, omdat de hedendaagse medische, psychologische en pedagogische literatuur over seksuele omgang met kinde-ren alle aanleiding geeft tot een meer ge-nuanceerde interpretatie van de wettelijke termen "ONTUCHT" en "ONTUCHTIGE HANDELING-EN".

Een genuanceerdere interpretatie van "ontucht".

Laatstelijk is dit nog eens bevestigd in het multi-disciplinair rapport "Pedofilie en Samenleving", uitgegeven door het Nationaal Centrum voor Geestelijke Volks-gezondheid. (N.C.G.V.)

Gemakshalve spreek ik in het volgende alleen over dat onderdeel van art. 247 Sr. dat het plegen van ontuchtige handelingen met iemand beneden de leeftijd van zestien jaren ver-biedt.

Een gewijzigde interpretatie van de hier ge-bruikte term zal vanzelf haar weerslag heb-ben op de verklaring van de artikels 248 - ter, 249 en 250.

Wanneer we ons, om te beginnen, afvragen welk rechtsgoed wordt beschermd door het gros van de bepalingen, voorkomende in de titel over "misdrijven tegen de zeden", dan is dat, naar vaste wil van de Nederlandse wetgever, NIET de zedelijkheid in de zin van: M O R A A L !

De commissie uit de 2e Kamer, die het ont-werp Wetboek van Strafrecht behandelde, was "van oordeel dat, waar de eerbaarheid niet wordt aangerand, of openlijk beledigd, geen termen bestaan voor den strafwetgever om uit zedelijk oogpunt laakwaardige feiten tot mis-drijven te bestempelen".

Bij het indienen van zijn wijzigingswet in 1909 schreef minister Nelissen:

"Voor zedenmeester is de Staat minder geschikt en als strafwetgever behoort de overheid dan slechts op te treden, wanneer rechtsgoederen van anderen of van de gemeenschap door de on-zedelijke handelingen kunnen worden aangerand".

Dok minister Rogout stelde in 1911; de strafwetgever "heeft weerstand te bieden van de verleiding om regelen te geven ook voor het zedelijk leven van het individu".

It is nog steeds het standpunt van de wet-gever in onze dagen.

Een moreel oordeel van de samenleving.

In de Memorie van Antwoord aan de Tweede Kamer over de Wijziging van de Opiumwet zet-ten de ministers van Volksgezondheid en van Justitie uiteen, dat zij niet beogen "om in de strafbedreigingen een moreel oordeel van de samenleving .... tot uitdrukking te bren-gen.

De wettelijke term "Ontucht" mag dus niet geïnterpreteerd worden als "zedelijk verwer-pelijke handelingen op seksueel gebied". De enige overblijvende mogelijkheid lijkt dan, het hier beschermde rechtsgoed te zien in de seksuele vrijheid, de seksuele zelf-bepaling.

Wij hebben dan ook geen moeite, alles wat indruist tegen deze zelfbepaling, dus alles wat gebeurt onder de invloed van geweld of bedreiging met geweld, of door misbruik van gezag, te kwalificeren als ontucht.

Bij volwassenen spreekt het dan verder van-zelf, dat met vrije instemming van de betrok-kenen gepleegde seksuele handelingen géén ontucht zijn.

Waaruit weer volgt, dat een artikel als bijv. 250 bis Sr slechts met grote omzichtigheid kan worden toegepast, willen we niet in de door de wetgever uitdrukkelijk verworpen moraliserende interpretatie vervallen.

Maar bij kinderen ligt de zaak in onze he-dendaagse cultuur minder vanzelfsprekend. IS SEKSUELE ZELFBEPALING BIJ HEN MOGELIJK? EN ZO JA, IS ZE DAN TOELAATBAAR, WANT IS DE SEKSUELE HANDELING NIET PER SE SCHADE-LIJK VOOR HET KIND, ZODAT HET DAARTEGEN MOET WORDEN BESCHERMD???

De vraag naar de mogelijkheid van seksuele zelfbepaling door het kind is van betrek-kelijk recente datum.

In de Middeleeuwen en de tijd van de Renaissance waren in de Europese cultuur de seksuele belangstelling en de seksuele aktiviteit van kinderen een VANZELFSPREKENDE ZAAK, die nauwelijks bijzondere bedenkingen oproep. In zijn proefschrift over de "Geschiedenis van het seksuele probleem" [universiteit van Amsterdam 1967] konstateerde dr. J.M.W. VAN USSEL, sprekend over de 1e helft van de 16e eeuw, "dat de jongeren over het seksuele alles weten en mogen weten. Zij zijn eveneens seksueel actief. Niet anders was het onder het Ancien Régime: "In de pedagogisch-moraliserende literatuur van de eerste helft der 18e eeuw vinden we nagenoeg geen verbodsbepalingen tegen deze prepuberale (Voor de puberteit) seksuele uitingen; in de tweede helft van die eeuw lijkt het alsof een repressieve (onderdrukkende) aktie inzet die voordien nooit gevoerd werd. Die onderdrukkende aktie is tenslotte doorgedraaid tot een geheel nieuwe en in het licht van latere onderzoeken verbijsterende visie op het kind als a-seksueel en uit hoofde "onschuldig". Het a-seksuele kind kon uit zichzelf geen geslachtelijke kontakten begeren. Als het hier toch toe kwam, was de oorzaak dus geheel gelegen bij de ontuchtige volwassenen, die aan het onschuldige wezen zijn kwalijke wil had opgelegd en voor deze opvoedkundig funeste inbreuk bestrafte verdiende.

Het doel van de sexualiteit is voortplanting.

De wetenschappelijke theorie sinds FREUD, het wetenschappelijk bevolkingsonderzoek sinds KINSEY hebben deze opvattingen geheel ondermijnd. Er bleef niets van over. De hypothese (vooronderstelling) van de kinderlijke "onschuld" berustte op een redenering a priori (in vooropgezette stelling); het doel van de seksualiteit is voortplanting; voortplanting dient binnen het huwelijk te geschieden; het kind is te jong voor het huwelijk; het kind is dus te jong voor seksualiteit; het heeft deze niet nodig; mitsdien heeft het deze van nature niet. Ook hier bleek weer: zodra men de zaak wetenschappelijk ging onderzoeken waren de aprioristische, algemeen verbreide opvattingen onhoudbaar. Naar hedendaags inzicht hebben kinderen van hun geboorte af aan seksuele gevoelens en verlangens, en ze gaan al zeer jong spontaan tot seksuele spelletjes over. Zij weten dus ook zeer wel of zij een bepaalde vorm van seksueel contact willen, en of ze dat contact met een bepaald persoon willen, en of zij dat hier en nu willen. Met andere woorden: het standpunt dat beneden een bepaalde leeftijd een eigen wil van het kind hier onbestaanbaar zou zijn, of juridisch irrelevant zou moeten zijn, berust op niets. Maar ook wanneer het kind heel goed kan bepalen, met wie, wanneer en hoe het een seksueel contact wil hebben of niet wil hebben,

blijft nog de vraag of een dergelijk contact beneden een bepaalde leeftijd niet schadelijk is op de een of andere manier. Ook deze vraagstelling is betrekkelijk nieuw. Men had in vroeger eeuwen speciaal aan meisjes seksuele vrijheden ontzegd, omdat deze een inbreuk betekenden op het beschikkingsrecht van de vader, die zijn dochter als maagd moest kunnen uithuwen. Het idee van het wettelijk verbod als kindbeschermingsmaatregel is in ons land nog geen 100 jaar oud. Bij de invoering van ons Wetboek van Strafrecht in 1886 was art. 247 een geheel nieuwe verschijning. In de Code Pénal, die sinds 1811 tot dat jaar gegolden had, ontbrak een overeenkomstige bepaling. Seksuele omgang tussen minderjarigen onderling of tussen minderjarigen en volwassenen, onverschillig of hij hetero- dan wel homoseksueel van aard was, viel geheel buiten het bereik van het strafrecht, tenzij deze omgang verkregen was door geweld of door bedreiging met geweld. [zie MARTIJN 1e jaargang nummer 3] Als enig motief voor de invoering van deze nieuwe strafbaarstelling gaf de Memorie van Toelichting, dat het artikel voorziet "in eene leemte, die door de franse en belgische wetgevers reeds voorlang is aangevuld". Nederland wilde kennelijk niet achter blijven in de vaart der volkeren, maar van een dringende eigen behoefte aan strafbaarstelling, bijv. wegens aantoonbare misstanden of onhoudbare situaties, blijkt nergens. Voor diegene die enigszins vertrouwd is met de opvattingen omtrent seksuele zedelijkheid in het einde van de 19e eeuw, kan het geen twijfel lijden, welke handelingen de wetgever op het oog had toen hij ze als "ontuchtig" omschreef. Alles viel daarvoor wat gericht was op seksueel contact of contact van seksuele aard en dat niet gedekt werd door echtelijke betrekkingen tussen de deelgenoten. Mogen wij dit daarom als de bedoeling van de wetgever omschrijven??? Het komt mij voor dat dit niet het geval is. Met recht heeft Prof. Mr. I. KISCH in zijn artikel over "Paul Scholten en de rechtsvinding" erop gewezen, dat men soms te makkelijk een konflikt aanneemt tussen de intentie van de wetgever en de conventie, namelijk de taal-conventie, het taalgebruik van de dag. "Dit taalgebruik", vervolgt Kisch, "kan immers óók als intentioneel worden begrepen in die zin dat de wetgever, na zich over de rechtsvraag te hebben uitgelaten, de zin aan zijne woorden te verlenen WILLENS overlaat aan de jurist van een later tijdperk: de betekenisverlening is dan, als het ware, door den wetgever gedelegeerd." Het strafrecht biedt herhaaldelijk voorbeelden van een dergelijke delegatie door de wetgever aan de rechter, b.v. in de bepalingen over belediging en die over mishandeling. Tot weinig scherp omschreven, dus door de rechter in te vullen aanduidingen, heeft de wetgever vooral, en naar wij mogen aannemen welbewust, zijn toevlucht genomen bij de zogenaamde misdrijven tegen de zeden en overtredingen betreffende de zeden. Begrijpelijk, want op haast geen terrein zijn de opvattingen zo onderhevig aan veranderingen in de tijdgeest, in de heersende moraal, de heersende mode, als hier. Toch maakt de wetgever ook in de titel

over de misdrijven tegen de zeden een duidelijk onderscheid tussen harde, scherpe, onwrikbare omschrijvingen als het "vleeselijke gemeenschap hebben" in de art. 242 - 245, waarvan de strekking inhoudelijk buiten twiifel staat, en termen als "schennis van de eerbaarheid" in art. 239, "aanstootelijk voor de eerbaarheid" in de artikelen 240 en 240 bis, "ontuchtige handelingen" in de artikelen 247 en 248 ter, "ontucht" in de artikelen 249 en 250.

Over de betekenis van deze termen zal in de rechtspraak gedebatteerd worden, telkens weer, juist omdat zij OPZETTELIJK gekozen zijn om de rechter de gelegenheid te bieden, zich voortdurend rekenschap te geven van de vraag, op welke handelingen, op welke uitingen deze woorden in zijn dagen toepasselijk zijn.

Zo is de rechter in de gelegenheid gesteld, op dit uiterst gevoelig terrein zijn uitspraken steeds eigentijds zinvol te maken.

In welke zin hebben de opvattingen zich nu gewijzigd?

In een tijd dat men het seksuele, ook bij volwassenen, toch vooral als een wat onverkwikkelijk, in wezen beneden-menselijk aspect van onze natuur beschouwde, lag het voor de hand dat men de jeugd zo lang en zo volledig mogelijk wilde vrijwaren tegen contact met deze schaduwzijde van ons bestaan.

Naar eigen aard gold de jeugd als a-seksueel en "onschuldig".

Konfronteerde een volwassene een kind met zijn volwassen seksualiteit, dan moest dit wel haast onvermijdelijk - zo dacht men - een enorme schok voor het kind meebrengen, een psychische schade aanrichten waarvan de omvang zich nauwelijks liet overzien. Dit alles was echter louter veronderstelling. Het scheen zo voor de hand liggend, zo vanzelfsprekend, dat het eigenlijk geen wetenschappelijk onderzoek ter bevestiging behoefde.

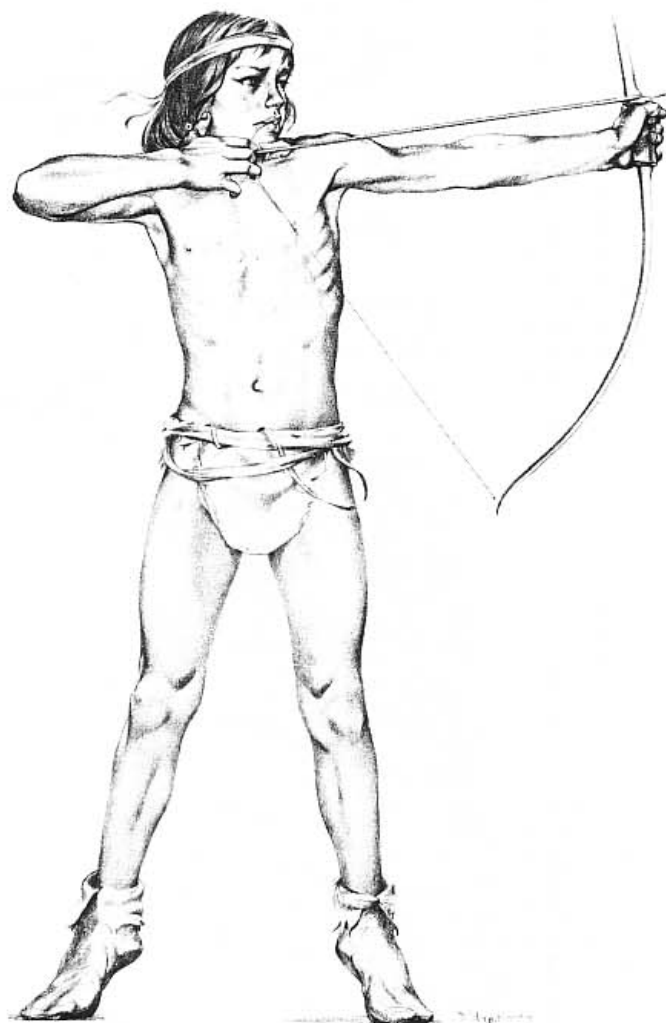
Daarom werd de bewering omtrent de aan het kind toegebrachte schade in de vakliteratuur door ene auteur van de andere overschreven.

Een uitzondering in de wetenschap.

Tientallen jaren bleef elke toetsing van het schijnbaar vanzelfsprekende achterwege. Toen het wetenschappelijk onderzoek toch eindelijk werd ingesteld kwamen de onderzoekers unaniem - een uitzondering in de wetenschap!!! - tot de konklusie, dat die veronderstelling omtrent de onmetelijke schade geheel bezijden de waarheid was. Het 1e systematische onderzoek waarvan ik kennis heb kunnen nemen dateert van 1934. In dat jaar publiceerden de Noorse psychiater AUGUSTA RASMUSSEN in de Acte Psychiatrica een uitvoerige verhandeling: "Het gevolg van seksuele activiteiten voor kinderen onder de 14 jaar voor hun ontwikkeling van karakter en geestesziekten", waarin zij de verdere levensloop nagaat van 54 personen die als klein kind werden aangerand.

Het is een bijzonder ongunstige selectie daar zij uitsluitend gevallen onderzocht waarin de dader strafrechtelijk was veroordeeld, zodat lichtere feiten buiten beschouwing bleven.

Maar wat Masmussen vaststelde, werd haar door steeds meer geleerden nagezegd. Judson T. Landis Ph.D. ondernam in de jaren 1951-1954 een veel ruimer onderzoek onder studenten van de Universiteit van Californië; het resultaat publiceerde hij in '56: "Ervaringen van 500 kinderen met volwassen benadering op seksueel gebied".

Josta Stapper.

In totaal verzamelde hij gegevens omtrent 1800 studenten; 30 % van de mannelijke, 35 % van de vrouwelijke waren in hun kinderjaren seksueel benaderd door volwassenen. Een zorgvuldige analyse van 500 gevallen doet Landis konkluderen: "In het algemeen schijnt een groot deel van de slachtoffers vrij snel te genezen, en er doen zich slechts in uitzonderingen gevallen voor van blijvende schade van de ervaring". Blijkens een enquête betreffende seksuele kontakten van kinderen met volwassenen, door de psycholoog John M.H. CORSTJENS in 1975 gehouden onder studenten van de Kath. Universiteit te Nijmegen, verklaarden ruim 13 % van de jongens en 18 % van de meisjes als kind één of meerdere seksuele kontakten met één of meerdere volwassenen te hebben gehad.

PRIKBORD

BETREFT: **volkskrant**

SPICHTEN WERKGROEP BEPLEIT Kind wordt dikwijls seksueel misbruikt

Verplichting
tot melden
voorgesteld

Van onze verslaggeefster
UTRECHT — Het aantal gevallen van seksueel misbruik van kinderen is vele malen groter dan bekend verleners. Het is waarschijnlijk even groot als het aantal gevallen van kindermishandeling. De taboe-sfeer rond sex met kinderen bemoeilijkt de opsporing. Daarom moet er een werkgroep komen van politie, artsen en hulpverleners in de kindbescherming.

De aanbeveling tot het stichten van een werkgroep werd gedaan op het congres „Seksueel misbruik van kinderen“ dat vrijdag in Utrecht werd gehouden. Zo'n werkgroep moet werken als vertrouwensartsen voor kindermishandeling. Seksueel misbruik moet worden gemeld en geholpen worden. Veel gevallen zouden voorkomen kunnen worden als minder lang voortduren als er een aangifteplicht zou komen. Er is maar weinig bekend over incest (seksueel contact tussen familieleden) en andere seksuele relaties tussen kinderen en volwassenen. Er wordt weinig aangifte gedaan van seksueel misbruik van kinderen doordat door de strafbaar-water komen, aldus A. Visser, hoofd kinder- en zedenpolitie in Utrecht.

J. Wolters, als psycholoog verbonden aan het Wilhelmina Kinderziekenhuis in Utrecht, heeft 106 gevallen op een rijtje gezet. Daarin blijkt dat meisjes vier keer zo vaak misbruikt worden als jongens en dat de piek ligt bij kinderen in de latere school-leeftijd.

Wolters wil seksueel misbruik scheiden van pedofilie. Kinderen die afhankelijk en in ontwikkeling zijn begripen nog niet helemaal geen toestemming geven: (ook a-zeigen ze ja) omdat ze niet kunnen overzien wat de gevolgen zijn. Bij vaak geweld gebruikt, als wel overreding, aldus Wolters. De psycholoog F. Beyerlaert noemt dat geestelijk geweld, omdat de volwassenen

misbruik maakt van zijn machtspositie.

Over de dader (meest mannen) is al even weinig bekend, aldus Beyerlaert. Amerikaanse cijfers bevestigen het beeld van de „vrije oude-man“. Heel veel gepakte daders zijn ouder dan 55 jaar. Maar omdat er weinig mensen gepakt worden kan dat ook een schiel beeld opleveren.

Seksueel misbruik komt het meest voor in gezinnen en wordt daar doorgeslagen. De meeste mannen die wel aangegeven worden, gebruiken geweld en waren dronken.

Visser van de Utrechtse politie bracht in dat er maar twee soorten daders zijn: het perverse type en het autoritair-agressieve type. Ze vroeg zich ook af of seksueel misbruik van kinderen misschien een cultureel probleem is, net als het slaan en verkrachten van vrouwen. Tot nu toe krijgt zij de indruk dat de volwassenen ten onrechte een bezit-recht over kinderen doen gelden.

Visser pleitte er voor niet alle daders vast te houden en op te sluiten. Dat is alleen nodig als de hulpverlening staert. Het mag echter niet zover komen dat — onder het oog van de hulpverleners — een vader eerst de dochters zwanger maakte voordat de politie werd ingeschakeld, aldus Visser.

Uit Amerikaans onderzoek blijkt dat het vaak emotioneel verwaarloosde kinderen zijn die een extra risico lopen seksueel misbruikt te worden. Blijkbaar kunnen ze volgens Wolters „lezen op deze manier aandacht krijgen“.

Het argument dat kinderen ook seksuele gevoelens hebben gaat volgens Wolters niet op. „Het is belachelijk te beweren dat kinderen de groot lekker vinden. Er is een verschil tussen kind en volwassene“, aldus Wolters.

Tijdens de discussie werd gevraagd aan te geven waar „misbruik“ begint. Het risico bestaat dat bij voorbeeld pedofielen opnieuw in de taboe-hoek worden gedrukt en ouders die wat vrij met hun kinderen omgaan een stempel krijgen opgedrukt. Koers, vertrouwensarts, vindt dat voor incest geldt wat ook geldt voor kindermishandeling: er grens ligt daar waar geweld gebruikt wordt. Onder geweld verstaat zij ook het dwingen tot een seksueel contact.

REAKTIE „MARTIJN“.
Uit het artikel van de Volkskrant blijkt wel weer eens duidelijk dat pedofilie en incest en verkrachting en aanranding op één rij worden gezet.
De enige die een beetje redelijke kijk op zaken heeft is volgens mij Dr. KOERS, die meent dat er alleen ingegrepen moet worden bij het gebruik van geweld. Daar ben ik van een seksueel contact. Elke agressieve benadering van wie ook (dus ook van het kind) het helemaal mee eens. Elke agressieve benadering van wie ook (dus ook van het kind) moet strafbaar blijven, maar om elke handeling op seksueel gebied op één lijn te zetten zoals VISSER doet van de Utrechtse politie dat gaat me te ver. Ook F. BEYAERT schijnt niet te weten waar Abraham de meeste oude mannetjes zijn die seksuele contacten met kinderen hebben. Hij geeft wel toe dat dit een schief beeld is, maar de realiteit is wat de laatste jaren zo overduidelijk is komen vast te staan, is bij hem nog niet doorgedrongen. Jammer, hij zou „SNOEPJES“ eens moeten zien.
Dr. WOLTERS wil pedofilie scheiden van seksueel „gebruik“ van kinderen. Prima! Maar als een kind zelf een relatie wil met een kan het betrokken kind de gevolgen zelf niet overzien.
Waar ligt de grens dan??? Heeft het kind geen recht op seksuele zelfbepaling?? Ik wil er verder geen woorden aan vuil maken, maar dat dit artikel in een dagblad staat wat veel gelezen wordt, vindt ik mer, de kans is erg groot dat door dit publicaties het vooroordeel over pedofilie juist versterkt wordt, en dat vele mensen daar de dupe van worden, kinderen zowat ouderen.
Wat de werkgroep voor hulpverlening misschien heeft politie, artsen en hulpverleners iets aan een goede begeleiding en een psycholoog. Een taak voor F. BEYAERT en Theo Gerritsen.

Niet vergeten!
kaarten bestellen
"Brabantse
dag v.h. Kind"
15 mrt. Den Bosch

SEX MET KINDEREN ENDE WET

Maandag 19 januari organiseerde de werkgroep pedofilie Nijmegen een thema-avond in de kelder van café de Plak.
Dr. EDWARD BRONGERSMA hield een lezing over het onderwerp:

"SEKS MET KINDEREN EN DE WET".

Het werd een geslaagde avond, een goed gevulde kelder, een spitsvondige lezing van Brongersma, waarop hij op zijn specifieke wijze inging op de problematiek van de wetgeving ten aanzien van seks met en door kinderen. Onder meer verklaarde hij dat er in de verschillende arrondissementen een groot verschil speurbaar is wat betreft het behandelen van strafzaken van zedendelicten waarbij kinderen betrokken zijn.

Het landelijk gemiddelde van seponeringen (gevallen waarin de Officier van Justitie van verdere vervolging afziet) ligt op 70%. Het arrondissement LEEUWARDEN daarentegen haalt slechts 35%, terwijl het aantal sepo's in ALKMAAR op ruim 94 % ligt. Een aanmerkelijk verschil, hoe dit komt kunt u lezen in het uitgebreide artikel van Dr. Brongersma in dit nummer over het begrip "ontucht". De OVJ van ALKMAAR: Mr. ARSPOEL heeft eens verklaard: "Als een relatie tussen een oudere en een jongere als grondslag liefde en tederheid heeft, dan is het begrip "ontucht" hier beslist niet op zijn plaats, derhalve dient de wetgeving hieromtrent drastisch aangepast en veranderd te worden." Maar toen minister van Agt het op

Justitie nog voor het zeggen had heeft hij eens verklaard: "Ach, het moet wel veranderen, maar ik heb nog zoveel te doen, ik heb hier niet zo'n haast mee"! Wat hij feitelijk bedoelde was: "Ik weet er eigenlijk geen raad mee". Al jaren probeert men de wetgeving aan te passen, maar het lukt in Nederland blijkbaar niet. In Zweden was het in twee jaar tijd voor elkaar.

Verder ging Brongersma in op het begrip "bewogen tot" in de wetgeving. Hij haalde een voorbeeld aan van een 17-jarige jongen die op straat loopt met een heel kort, strak broekje aan. Een man met pedofiele gevoelens ziet de jongen, raakt vertederd, begint een gesprek, en er groeit een relatie uit. Na verloop van tijd komt er politie-bemoeienis, en justitie en de OVJ komen met de vraag: Wie is de aanleiding tot het "misdrijf"? Wie heeft hier bewogen? Volgens de wet is de oudere altijd schuldig, maar volgens Brongersma als je de tekst letterlijk neemt dan is de jongen hier de schuldige, de oudere werd immers door de aanblik van de jongen "bewogen".

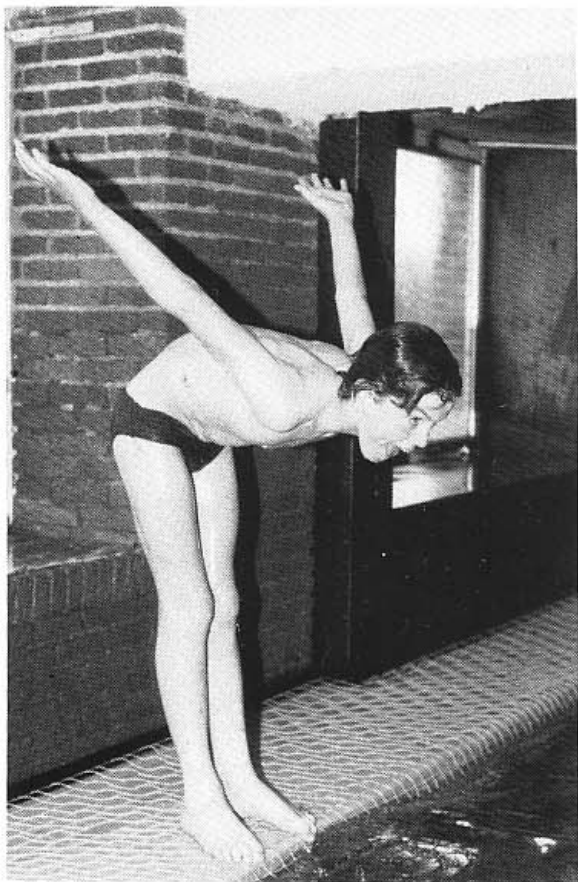
Na afloop van de lezing was er een levendige discussie waarin onder andere enkele mensen van de Kinder en Zedenpolitie Nijmegen, en een Officier van Justitie uit Arnhem van zich lieten horen. Het gevolg van de avond was zeer goed. De werkgroep Nijmegen heeft een open met de Kinder en Zedenpolitie uit die stad gekregen voor een uitvoerig na-gesprek. Al met al een zeer geslaagd geheel.

In zijn skriptie over "Opvoeding en pedofilie" vatte Corstjens zijn bevindingen over dergelijke kontakten samen in de woorden:

Dat het gebeuren op zich niet verontrustend hoeft te zijn blijkt uit de gegevens uit de literatuur en eveneens uit onze empirische studie, die aantonen dat er GEEN DUURZAME INVLOED VAN ZULKE KONTAKTEN AANWIJSBAAR IS OP DE VERDERE SOCIO-SEKSUELE ONTWIKKELING!"

De onrust over seksuele kontakten tussen volwassenen en kinderen heeft ons insziens alleszins te maken met het verkeerde beeld dat men van de volwassene heeft die seksueel contact zoekt met een kind, de vermeende a-seksualiteit bij het kind en de daarmee samenhangende beleving van en omgang met de eigen seksualiteit van degene die zich een oordeel vormt over zulke kontakten.

Uit het feit dat in ons onderzoek 88 % dark number is, zou men kunnen afleiden dat strafbaarstelling geen effectieve werking heeft; ook hebben wij aangetoond dat er geen invloed aanwijsbaar is van zulke seksuele kontakten op de latere beleving van de seksualiteit.

Verreweg het diepgaande onderzoek is verricht door de Engelse psychologe Lindy BURTON.

Haar boek "Vulnerable Children", in 1968 verschenen, is gewijd aan 3 groepen kinderen: zij die betrokken waren bij verkeersongelukken, zij die betrokken waren bij seksuele handelingen met volwassenen, en tenslotte lijdens aan astma.

De studie van Burton neemt daarom zo'n bijzondere plaats in, omdat zij de enige is die haar proefpersoon met een controlegroep vergeleek.

Het enige punt nu, waarin Burton bij haar zeer uitgebreid en diepgaand onderzoek verschil aantroef tussen kinderen, die seksueel benaderd waren door een volwassene, en kinderen bij wie dat niet gebeurd was, bestond hierin dat de 1e groep een grotere behoefte toonde aan affectieve kontakten met de ouders of andere personen uit haar naaste omgeving.

De veronderstelling ligt voor de hand, dat het juist deze affectieve behoefte van 't kind was, die het totstandkomen van een seksueel contact begunstigde.

Burton konkludeert: "dat seksuele ervaringen vankinderen met volwassenen niet per definitie hoeft te lijden tot stoornissen in de persoonlijkheidsvorming van het betrokken kind".

Ik heb slechts een greep gedaan uit de vakliteratuur.

Langdurige schadelijke gevolgen.

Dr. Eberhard SCHORSCH, privaatdocent voor psychiatrie aan de Hamburgse Universiteit: vatte in 1973 in het pedagogisch tijdschrift "Betrifft: Eziehung" het resultaat van 'n veel uitgebreider literatuurstudie samen in de woorden:

" Een direkte aanwijzing dat zulke belevenissen de oorzaak zouden zijn van een stoornis in de ontwikkeling van de persoonlijkheid van het kind kan niet vastgesteld worden. Uit empirische onderzoeken is komen vast te staan dat langdurige schadelijke gevolgen niet voorkomen".

Tot woordelijk dezelfde konklusie kwam Dr. Karl-Heinz I KERSCHER, docent voor soc. pedagogiek aan de Hamburgse Universiteit en de Evangelische Fachhochschule für Sozialpädagogiek aldaar.

In Zweden heeft de minister van Justitie in 1972 een commissie benoemd onder voorzitterschap van Björn KJELLIN, welke commissie precies dezelfde taak heeft als de commissie MELAI [adviescommissie Zedelijkheidswetgeving].

Haar rapport "Sexuella övergrepp" is door het Ministerie van Justitie te Stockholm in 1976 uitgegeven.

Ook deze commissie verklaart dat geen enkel wetenschappelijk bewijs is geleverd voor de beweerdde psychisch-schadelijke invloed van seksuele relaties op kinderen, dat de strafrechttoepassing op dit gebied veel meer nuancering vraagt en dat met name ook seksuele omgang tussen gezagsdragers en de hun toevertrouwde kinderen niet per se strafbaar dient te zijn.

TRAUMATISEREND.

Philippe GRAVEN, hoogleraar in het strafrecht aan de Universiteit van Genève, schreef in de feestbundel, ter gelegenheid van het eeuwfeest in 1975 aangeboden aan de Tribunal Fédéral, een voortreffelijk essay.

Dit citaat leidt mij als vanzelf over tot een volgend punt.

Indien kinderen, na betrokken te zijn geweest in een seksueel contact met een volwassene, geschokt - gelukkig slechts meestal zeer voorbijgaand geschokt - of getraumatiseerd-

gelukkig meestal zeer voorbijgaand getraumatiseerd- blijken, dan ligt de oorzaak daarvan niet in de daad zelf, maar in de schokkende traumatiserende reactie van personen die voor het kind grote betekenis hebben, in de eerste plaats de ouders. Schokkend en traumatiserend kunnen ook zijn, en zijn vaak helaas, verhoren door politiefunctionarissen en rechters.

Het zou mij geen moeite kosten een groot aantal deskundige schrijvers aan te halen ter staving van deze stelling, waarover ook al weer in de wetenschappelijke wereld zeldzame consensus heerst. Ik laat dit echter achterwege omdat de uitkomst, (hoezeer van betekenis voor de strafrechtelijke praktijk) voor de uitleg van de strafwet, de vraag die ons hier bezig houdt, van geen belang is. De secundaire traumatisering van het kind door onverstandig gedrag van de ouders bij de ontdekking van het gebeurde en de secundaire traumatisering die kan ontstaan ten gevolge van zelfs een zo taktvol mogelijk gevoerd justitieel verhoor, kunnen strafrechtelijk niet als gevolg van het delikt worden beschouwd.

Aantasting van de sexuele vrijheid.

Nu de eens vermeende blijvende schade dus niet meer als fundament voor de strafbaarstelling van "ontucht" kan gelden, zullen we die grond moeten zoeken in een voorbijgaande schade, een voorbijgaande aantasting van een rechtsgoed. Dit rechtsgoed is, zoals we reeds zagen, de seksuele vrijheid, de seksuele zelfbepaling. Dit betekent dat "ontucht" slechts daar aanwezig geacht mag worden, waar van een zodanige aantasting sprake is. Onbetwisbaar vallen hieronder dus al die handelingen, waaraan het kind tegen zijn zin deelneemt of moest deelnemen. Deze bescherming strekt verder dan de bescherming, ook aan volwassenen geboden in de artikelen 242 (verkrachting) en 246 (feitelijke aanranding), want iemand kan zeer wel iets tegen zijn zin doen zonder daartoe door geweld of bedreiging met geweld bewogen te zijn.

Anders dan art. 246ter (het verleidingsart), laat het alleen op jongere minderjarigen toepasselijke art. 247 geheel in het midden, van welke middelen gebruik is gemaakt om 't kind op door dit kind niet gewenste wijze met seksualiteit te konfronteren.

Daarentegen laat zich al hetgeen het kind niet als een inbreuk op zijn persoonlijkheid, op zijn vrijheid heeft ervaren en wat het misschien zelfs als een uiting van liefde, genegenheid, tederheid heeft gevoeld, en a fortiori (in sterke mate) al hetgeen het zelf - wat allerm minst zelden gebeurt - heeft uitgelokt, niet meer kwalificeren als "ontucht".

Bij delikten als openbare schennis van de eerbaarheid en verbreiding van zaken, aanstotelijk voor de eerbaarheid hecht ons hoogste rechtscollege de laatste jaren doorslaggevende betekenis aan de "bij een

belangrijke meerderheid van het Nederlandse volk op dit punt levende opvattingen". Het gaat hier om inbreuken waarbij het slachtoffer niet geïndividualiseerd is; SLACHTOFFER IS HET PUBLIEK!

Bij verdenking van ontucht is het slachtoffer wel bepaald, zodat in de eerste plaats betekenis toekomt aan de opvattingen, levend bij degene met wie de handelingen werden gepleegd: hoe heeft deze persoon het gebeurde ervaren?

Toch zal ook hier de rechter daarnaast niet onverschillig staan of kunnen staan tegenover het oordeel van terzake bij uitstek bevoegde representatieve personen uit het Nederlandse volk.

Met name valt hierbij te denken aan de werkers op het gebied van jeugdbescherming en geestelijke volksgezondheid.

Zij zijn de aangewezen behoeders van de jeugd tegen alles wat we met recht ontucht mogen noemen.

Door een gelukkig toeval is hun mening nog vrij kort geleden uitdrukkelijk naar voren gekomen.

De adviescommissie Zedelijkheidswetgeving, op 1 mei 1970 door de minister van Justitie en enkele collega's ingesteld, heeft op 28 oktober 1971 een enquête opgezet onder een groot aantal instanties en organisaties.

In zijn antwoord d.d. 23 maart 1972 stelde de Katholieke Jeugdraad voor Nederland voor de leeftijdsgrens in art. 247 te verlagen tot 14 jaar en van wat overblijft een klachtdelikt te maken, waarbij, als het betrokken kind 12 jaar of ouder is, ook nog moet komen vast te staan dat het kind zelf met die klacht instemt.

Mr. B.W. van HOUTEN schreef namens het Protestants Verbond voor Kinderbescherming dat de strafbaarstelling van seksuele kontakten met kinderen beperkt moest worden tot gevallen van:

- A; Onvrijwillige harde confrontatie met seksualiteit in de vorm van feitelijke gedragingen of afbeeldingen;
- B; Geweld, bedreiging met geweld en misleiding;
- C; Misbruik van overwicht of gezag.

Het Algemeen Verbond voor Kinderbescherming verklaarde in een brief d.d. 25 jan. 1972 op dit gebied slechts strafbaar te achten "het misbruiken van macht en het overlast en leed toebrengen aan anderen".

De Nederlandse Jeugd Gemeenschap wil, als de betrokken kinderen 12 - 16 jaar zijn geen vervolging van feiten, met hun instemming gepleegd.

Het genootschap voor Medische Sexuologie, de Dr. J. RUTGERS STICHTING en het NEO. INST. voor SOCIAAL-SEKSUOLOGISCH ONDERZOEK [NISSO] bepleiten straffeloosheid, ongeacht de leeftijd van het kind, tenzij het kind iets tegen zijn zin heeft moeten doen.

Tenslotte wil ik hier vermelden dat het NATIONAAL CENTRUM VOOR GEESTELIJKE VOLKS-GEZONDHEID in december 1973 voor de bestudering van pedofilie een speciale werkgroep instelde met vertegenwoordigers van alle in aanmerking komende beroepen en groepen erin, van een kinderpsychiater als Prof de LEVITA af tot een gewone huismoeder toe.

Deze werkgroep schreef op 20 dec. 1974 aan de commissie Melai, U N A N I E M tot de overtuiging gekomen te zijn: "DAT HET ONJUIST IS OM SEKSUELE HANDELINGEN MET JONGER DAN 16-JARIGEN ALS STRAFBARE FEITEN TE BESCHOUWEN!!!"

Deze opzienbare consensus van levensbeschouwelijk sterk uiteenlopende groepen, nauw betrokken bij de hier behandelde materie, ligt geheel in de lijn van mijn voorafgaande beschouwingen.

Het aantal onherroepelijke veroordelingen op grond van art. 247 Sr daalde van 699 in 1968 tot 234 in 1973, d.w.z. tot 33 % van het eerste cijfer.

De enige gerede verklaring voor een zo sterke afname is een versterkt sepot-beleid bij het Openbaar Ministerie.

Dit valt toe te juichen, maar ik heb ook ervaren, dat deze bereidheid tot seponeren niet in alle arrondissementen en soms zelfs bij verschillende officieren in eenzelfde arrondissement in zeer ongelijke mate aanwezig is.

Dit betekent dus een levensgroot gevaar voor rechtsonzekerheid en ongelijke rechtsbedeling.

Het is daarom van klemmend belang dat de rechter zich realiseert wat hij kan, ja wat hij moet doen aan de hand van het bestaande recht.

Is hij werkelijk gedwongen, elke seksuele handeling met een minder-dan-16-jarige te bestraffen??? Ik geloof het niet. De wettelijke term "ontucht" laat hem door zijn ongedefinieerdheid de nodige vrijheid.

De jurisprudentie zal moeten nuanceren en moeten erkennen dat gedragingen, die het kind niet als een inbreuk op zijn vrijheid heeft ervaren en misschien zelfs als een uiting van liefde, genegenheid, tederheid heeft gewaardeerd, zich naar hedendaags inzicht niet meer laat kwalificeren als ontucht.

Er is tenslotte nog een argument, waarom gelijkstelling van iedere seksuele handeling, waar een kind bij betrokken is, met ontucht onhoudbaar is geworden. In toenemende mate zijn kinderpsychologen en pedagogen geneigd, aan de seksuele strevingen bij het kind en de uitingen daarvan positieve betekenis toe te kennen.

De commissie van de Gezondheidsraad [Com. SPEIJER] die destijds op verzoek van minister Polak advies uitbracht over de afschaffing van art. 248 bis Sr wees op de veelvuldigheid van seksuele handelingen bij kinderen.

Deze commissie weidde uit over de wenselijkheid van zeer intieme contacten in de pre-adolescente fase, verwierp het zwaar-beladen begrip "verleiding" en vervingde bij voorkeur door "initiatie". [initiatiefneming].

Ze beklemtoonde tenslotte "dat in een aantal gevallen deze initiatie-in welke richting dan ook- een betere ontplooiing van de opgroeiende jongere kan bewerkstelligen".

Een betere ontplooiing van de opgroeiende jongere. Steeds meer psychologen en pedagogen wijzen op de positieve betekenis, die het seksuele spel en het intieme seksuele contact ook voor jongere kinderen kunnen hebben.

Aanmoediging van de kinderlijke sexualiteit.

In Nederland vroeg reeds in 1958 de bekende kinderpsycholoog prof. dr. Nic. BEETS uit Leiden zich af- in zijn boek "Lichaamsbeleving en seksualiteit in de puberteit"- of het pedagogisch wel zo wenselijk is als een kind GEEN SEKSUELE BELEVINGEN HEEFT. Het door het NISSO samengestelde rapport over "de seksuele ontwikkeling van het kind" toont overvloedig, hoe zeer het aantal stemmen van deskundigen die deze mening delen de laatste jaren is gegroeid. De reeds eerder door mij geciteerde docent aan de Evangelische Fachhochschule te Hamburg dr. K.H.I. KERSCHER konkludeerde in

zijn boek "Emanzipatorische Sexualpädagogik und Strafrecht": "dat aanmoediging van de kinderlijke seksualiteit een positieve ontwikkeling op seksueel gebied ten goede komt".

.....
De reeds eerder genoemde werkgroep van het Nationaal Centrum voor Geestelijke Volksgezondheid schreef in 1974 aan de commissie Melai: "Ook wetenschappelijke publikaties benadrukken de positieve waarden van het seksueel beleven - ook bij kinderen - voor de persoonlijkheidsontwikkeling en wijzen op negatieve gevolgen van de onderdrukking ervan.

.....
In zijn al eerder vermelde studie over de jeugdervaringen van 439 Nijmeegse studenten zegt de psycholoog CORSTJENS:

WIJ KUNNEN ER NIET AAN ONTKOMEN IN DE HOUDING VAN DE OVERHEID, DIE DE STRAFWET IN DEZE HANDHAFT EEN KRIMINEEL ASPEKT TE ZIEN, OMDAT ZIJ, GEZIEN DE GEGEVENS DIE ER OP WIJZEN DAT VOOR EEN AANTAL JONGEREN SEKSUELE KONTAKTEN MET EEN VOLWASSENE EEN GUNSTIGE INVLOED HEBBEN OP HUN LATERE SOCIO-SEKSUELE ONTWIKKELING, HET POSITIEVE VERDOORDEELT: ZIJ BESCHUT NIET, DOCH VERWERPT!

Zelf ben ik in de gelegenheid geweest, een aantal volwassenen die als kind seksuele ervaringen met grote mensen hadden gehad, te ondervragen over de invloed die zij daarvan hadden ondervonden.

Relaties meestal positief beleefd.

Mijn indrukken kloppen volkomen met de conclusies welke de Rotterdamse psycholoog DR. FRITS BERNARD in de bundel "SEKS MET KINDEREN" [Den Haag 1970] publiceerde, op grond van soortgelijk onderzoek: de contacten en relaties met volwassenen worden door het kind meestal POSITIEF beleefd. Van enige vaders en moeders met dergelijke jeugdervaringen hoorde ik zelfs de wens, dat hun eigen kinderen een soortgelijke intieme relatie met een liefhebbende volwassene zouden ondervinden. Deze gegevens en de daaruit voortvloeiende -vroeger ondenkbare-positieve waardering van kinderseksualiteit en erotische contacten met kinderen maken de traditionele gelijkstelling van iedere seksuele handeling ten aanzien van een kind met "ontucht" onhoudbaar. Ontucht is immers een woord met louter negatieve betekenis en nu zou het tevens positief te waarderen gedrag moeten omvatten. Dit is de taal geweld aandoen.

De oude interpretatie maakt art 247 ook tot een juridisch monstrem. Het is immers geschreven ter bescherming van de jeugd, maar zou tegelijkertijd een gedrag dat positieve waarde kan hebben voor de persoon-

lijkheidsontwikkeling, verbieden; het art. is geschreven ter waarborging van de seksuele vrijheid van het kind en zou tegelijkertijd het kind ernstig in die vrijheid belemmeren.

Want bij gebruik van die vrijheid ten aanzien van leeftijdsgenoten zou het kind ZELF SCHULDIG STAAN AAN MISDADIG GEDRAG, en bij gebruik ten aanzien van personen boven de 16 jaar zou het zijn partner blootstellen aan gevaar van strafrechtelijke vervolging. Deze innerlijke tegenstrijdigheid klemt nog des te bitterder wanneer we bedenken dat naar algemeen oordeel de deskundigen- het juist vaak de consequenties van een op grond van de art. 247 en 249 ingestelde vervolging zijn, die het kind traumatiseren kwetsen en krenken in zijn vrijheid. Ook langs deze weg komen we dus tot de slotsom, dat de term "ontucht" niet meer geacht kan worden seksuele gedragingen te omvatten, die door liefde, tederheid en genegenheid geïnspireerd zijn en die het kind niet tegen zijn zin worden opgedrongen.

Wachten op de wetgever.

Het is verleidelijk voor de rechter, te zeggen dat hij op de wetgever wil wachten wanneer het gaat om een omhuiging van het be-

leid. Maar zolang de herziening van de wetgeving nog geen feit is, heeft de rechter recht te doen en het is geen recht indien uit een positieve gezindheid geboren, positief te waarderen gedragingen een burger in de gevangenis brengen.

De rechter moet zich met de grootste zorgvuldigheid afvragen, of de wet hem werkelijk dwingt, zo'n veroordeling uit te spreken.

IN CASU DWINGT DE WET NIET!!!

IN ZIJN REEDS GECITEERDE BIJDORGE BEPLEIT DE GENEEFSE STRAFRECHTSHOOGLEERAAR PHILIPPE GRAVEN ZELFS DE WENSELIJKHEID, DAT DE RECHTER HIER VOOROP ZAL GAAN !!! *

.....
[Eerder gepubliceerd in het maandblad Delikt en Delinquent Jrg. 8 afl 1]

.....
MET DANK AAN DE EDWARD BRONGERSMA STICHTING VOOR TOEZENDING TER PUBLIKATIE VAN DIT ARTIKEL.

.....
redaktie MARTIJN.

Uw wereld echte vrienden!

door MARCEL

We moesten nogal even zoeken voordat we de flat gevonden hadden waar de man woonde, waarmee ik op vakantie mocht. Zijn kamer was heel gezellig ingericht, met een zitkuil en de eethoek op een verhoging. Veel antieke spullen en planten en de TV stond heel laag in de kast voor de bank. Mijn moeder en Frits, mijn leider, dronken koffie en ik kreeg cola.. Zij hadden mij weggebracht voor dit weekend en zondag zou Frits mij weer komen halen. Na een half uurtje praten gingen ze weer naar huis. Tot zondag dan! Wel wat eng alleen met zo'n vreemde man, toen ze weer weg waren. Hij vroeg mij van alles, over school, wat mijn hobby's waren, of ik goed kon zwemmen, want dat was nodig om waterskyen te leren, of wij nog meer kinderen thuis hadden, of ik al een vriendinnetje had, en nog veel meer. Ik mocht "jij" tegen hem zeggen en gewoon Ben noemen, maar ik vond oom Ben veel leuker.

Samen deden we nog 'n paar spelletjes sjoulen, wat hij erg goed kon. Hij was erg aardig tegen mij en ik voelde me al vlug op mijn gemak. Je kon wel zien dat hij sportleider was en veel met kinderen omging want hij deed zo gewoon, helemaal niet bazig of zo. "Ik ga jou niet alsmaar kommanderen, wij moeten elkaar zien als 2 vrienden, en samen alles oplossen", zei hij. Dat vond ik eigenlijk wel aardig en hij vroeg ook nog wat ik allemaal wilde eten, dan kon hij daar rekening mee houden met koken. Dat deed hijzelf. Dit weekend was bedoeld om te kijken of wij wel bij elkaar zouden passen om met hem op vakantie te mogen, en dat vond ik wel goed bekeken van oom Ben, want anders zou het misschien mis gaan met de buitenlandse vakantie. Die was dan pas over 3 weken en ik mocht dan mee als we goed met elkaar op konden schieten. Thuis waren ze streng en op ons tehuis waren ook al van die strenge regels. Hier mocht ik tenminste gewoon doen waar ik zin in had, als ik maar rekening hield met oom Ben. "Kom gerust bij me zitten" zei hij bij het TV kijken, en ik ging dicht tegen hem aan zitten, daar zei hij niets van. Het was net of ik hem allang kende, zo aardig was hij tegen mij. Hij liet mij de kamer zien waar ik zou logeren, er stond 'n 1-persoonsbed en 'n kast en een massagebank want hij was ook sportmasseur, en mooie posters aan de muren.

"Oom Ben, mag ik eens in de mikroskoop kijken?" vroeg ik.

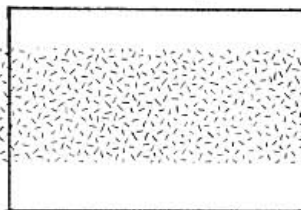
Hij was laborant en dat hoorde bij zijn werk.

"Kom maar eens hier", zei hij en trok toen een haartje uit mijn hoofd en liet het mij zien door de mikroskoop.

Het leek wel een boomstam, zo groot!!!

Hij vertelde mij over onderzoek van bacteriën en de zaadjes uit sperma, daar had ik op school wel eens 'n foto van gezien.

Heel spannend vertelde hij alles.

Het was al erg laat geworden voordat we gingen slapen, oom Ben wilde zich nog even douchen en omdat ik er thuis geen tijd voor gehad had vroeg ik of ik mee mocht, nou dat vond hij goed.

We kleden ons uit en sprongen vlug onder het lekker warme water.

Zal ik jouw rug wassen vroeg ik, en dat was goed en toen heb ik hem helemaal gewassen, ook van voren, dat vond hij niet erg.

Dat 'n volwassen man zoveel haartjes heeft, wist ik niet en ook niet dat hij zo'n grote zou hebben had ik niet gedacht.

Toen ik vroeg of hij mij ook wilde wassen zei hij: "als jij dat graag hebt wil ik het wel doen, anders niet".

Nou, dat leek mij wel fijn, dus wilde ik 't erg graag.

Eigenlijk gek om door 'n vreemde gewassen te worden, maar oom Ben was al geen vreemde meer voor mij.

Eerst waste hij mijn haren en toen mijn rug en benen. Hij deed dat heel zacht en voorzichtig. Ik draaide me om dat hij de voorkant ook kon doen en hij leerde mij hoe ik mijn eikelletje moest wassen, maar dat kriebelde 'n beetje toen mijn huidje terug schoof.

Hij droogde mij ook nog helemaal af.

We deden ieder een badjas aan, voor mij had hij ook 'n kleinejas, en gingen nog even op de bank wat drinken voor we zouden gaan slapen. Oom Ben vertelde mij dat hij nogal eens jongens uit zijn groep voor een blessure moest bestralen onder zijn hoogtezon en dat hij 's avonds zelf er ook onder ging voor een huidziekte, die niet zo erg was en ook niet besmettelijk.

Het leek mij best interessant en ik vroeg

"mag ik dan ook eens mee?" Om energie te besparen kunnen we dan beter samen gaan" zei hij, "dat kost dan minder stroom".

Toen hij mij dat uitgelegd had begreep ik het wel, maar ik wilde eigenlijk ook liever met hem samen.

Toen we in ons blootje lekker warm onder de hoogtezoon lagen, die boven zijn heel groot en laag bed hing, vertelde oom Ben mij van alles wat ik vroeg, over zijn motorboot en het waterskyen dat hij mij zou leren. Ik was toen al gespannen of het mij wel zou lukken in de vakantie, en of het fijn zou zijn om samen in de tent te slapen. Ook vertelde hij wie er allemaal mee gingen, nou, dat was een stel van een man of 10 wel. Ze waren allemaal wel ouder dan ik, maar dat vond ik niet erg. Drie caravans namen we mee en natuurlijk oom Ben zijn Boot. Als ik nu maar goed in de smaak viel bij oom Ben dat ik mee zou mogen, want anders mocht een andere pleegjongen met hem mee.

Ook zonder die vakantie wilde ik wel bij hem blijven, want ik vond hem zo'n aardige man. Bij hem voelde ik me erg op mijn gemak. Je kon goed merken dat hij door zijn werkveel omging met jongens want hij praatte zo gewoon met mij of ik een volwassen man was.

Regelmatig had hij ook pleegkinderen in huis, die thuis moeilijkheden hadden met hun ouders en na een paar weken weer weg mochten als alles opgelost was thuis. Mijn moeder had eigenlijk meer aandacht voor haar vaste vriendin dan voor mij en als ik een weekend naar mijn stiefvader moest dan strafte die mij meestal alleen maar als ik iets verkeerd gedaan had. Voor de rest zei hij nooit veel.

'N oudere was nog nooit zo aardig voor mij geweest zoals oom Ben nu was. Dat had ik niet verwacht.

Hij kon mooi vertellen over van alles..., maar nu was hij langzaam stil geworden.. en zomaar, ineens, vroeg ik:

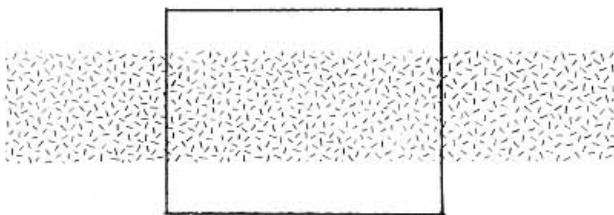
"Oom Ben, mag ik bij jou slapen?";...

maar hij gaf geen antwoord meer, hij was in slaap gevallen.

Hij was op zijn zij gerold met z'n rug naar mij toe, zonder dat ik het gemerkt had. Even later ging de hoogtezoon uit en toen werd het vlug koud.

Wat moest ik nu doen, naar de logeerkamer gaan, of maar stiekum bij hem blijven liggen?

Om bij hem te blijven vond ik véél fijner. Vlug pakte ik de dekens van het voeteneind en trok die over ons heen en maakte het nachtlampje uit. Nu was het helemaal donker in de kamer.

Toen ik nog na lag te denken over oom Ben en alles wat hij verteld had voelde ik mij héél gelukkig, zo was het nog nooit eerder geweest.

Daar kreeg ik zelfs een stijf piemeltje van en dat vond ik toch wel Fijn, ik was in de 7e hemel.

Thuis sliep ik nooit in mijn blootje en zou dat ook niet mogen van m'n moeder.

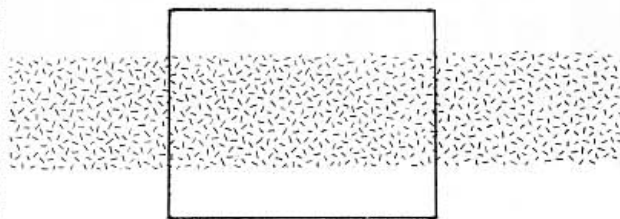
Nu lag ik dan in een vreemd huis met 'n vreemde man, die niet vreemd meer voor mij was, helemaal bloot in bed, en dat vond ik prachtig.

Op ons tehuis waar ik door de week woonde vertelde de grotere jongens weleens dat ze 's nachts stiekum bij elkaar in bed kropen om met hun pikkie te spelen, en hoe lekker het was als ze dan klaar kwamen. Ik wist niet wat ze daar mee bedoelden.

Eén keer kwam een jongen ook bij mij, maar ik wilde dat niet, omdat ik hem helemaal niet aardig vond.

Als oom Ben nou met mij zou gaan knuffelen en alles wildeleren, dat zou ik wél willen want hij was erg aardig.

Toen ik daar over nadacht draaide ik mij naar hem toe en ging lekker tegen hem aanliggen, zonder dat ik erbij stilstond. Het was heerlijk warm tegen zijn blote rug.

Zou oom Ben wel eens met zichzelf of met een ander knuffelen en zou hij ook wel 's een stijve krijgen?

Daar was ik benieuwd naar, vanzelf ging ik langzaam bij hem voelen, legde mijn hand om hem heen en kroop nóg dichtert tegen hem aan.

Mijn piemeltje wipte telkens tegen hem aan zonder dat ik er iets aan kon doen, en m'n huidje schoof helemaal naar beneden.

Mijn hand leek wel vanzelf naar beneden te gaan, beetje voor beetje, over zijn borst en buik tot tussen zijn benen.

Als hij nu maar niet wakker wordt, dan doe ik maar of ik al slaap.

Héél voorzichtig voelde ik aan zijn piemeltje maar die was slap en zijn balletjes waren toch wel groot en lekker warm was het daar. Maar toen ik zo aan het kriebelen was kwam hij met beetjes bij hem omhoog staan, recht vooruit en als ik er aan voelde wipte hij ook, net als bij mij.

Als hij nu maar niet wakker ging worden en dan boos op mij zou worden, dat zou ik wel erg vinden.

Mijn moeder had mij weleens verteld over vrouwen die niet van mannen houden maar van vrouwen. Haar vaste vriendin was toch wel lief, ook voor mijn broertje en mij. Zij slapen gewoon samen, dus zullen ze dan ook wel samen knuffelen en vrijen, in hun blootje, denk ik.

Als ze samen op de bank zitten omhelzen ze elkaar dikwijls en kussen dan heel lang. Op ons tehuis was 's een keer een meisje van 10 jaar die zomaar ineens toen 'n paar jongens erbij waren haar slipje omlaag trok en ons alles liet zien.

Het was wel mooi om te zien, maar ik vond het niet goed dat zij dat deed waar iedereen bij was en iedereen het kon zien..

Door de straatverlichting was het niet helemaal donker in de slaapkamer en als ik de deken iets terugvloeg kon ik de sterke rug van oom Ben duidelijk zien.

Hij lag rustig te slapen.

Als ik zijn warme vastpakte en iets bewoog wipte hij fel in mijn hand.

Eigenlijk vond ik, als mijn moeder met haar vriendin mocht vrijen waarom zou ik het dan niet mogen?

Ik wilde het toch wél want ik was erg nieuwgierig hoe dat zou zijn.

-MARCEL-

(wordt vervolgd in het maart nummer).

*

(tussen haakjes)

KORTE AANTEKENINGEN VAN
ALIERLEI AARD

(oproep!)

Het aprilnummer van MARTIJN wordt weer een speciaal themanummer. Ditmaal willen wij er een editie van maken dat door kinderen zelf verzorgd wordt.

Wij zouden daarvoor graag van kinderen gedichtjes, verhaaltjes, tekeningen en dergelijke dingen ontvangen, het zou ook leuk zijn om foto's (door kinderen gemaakt) van ouderen te ontvangen.

Inzendingen graag zo spoedig mogelijk, dat wij ruim van te voren kunnen bekijken wat wij al hebben, en wat er nog nodig is.

UITERSTE DATUM VAN INZENDING 15 maart.

Bij alle inzendingen graag vermelden je voornaam en hoe oud je bent.

Ik hoop dat er veel binnenkomt, alvast bedankt voor jullie medewerking.

MAAK ER WEL EEN ZWARTE TEKENING VAN, MET EEN GOED ZWART POTLOOD OF EEN ZWARTE PEN. KLEURTEKENINGEN KUNNEN WIJ HELAAS NIET DRUKKEN.

(kerst~aktie 247)

In tegenstelling tot wat wij U schreven in het januarinummer is de kerstactie van 247 toch nog geslaagd. Zeer goed zelfs.

Wij hebben nu een batig saldo van f 245,50. Al de mensen die daarvoor zorg hebben gedragen hartelijk dank. Het saldo wat er nu over is zal aangewend worden om de kosten te dekken van een groots opgezette aktiedag in Brabant op 15 maart. Zie de aankondiging van deze dag elders in dit nummer.

(ovv "kalender")

In het januarinummer van MARTIJN stond op de achterpagina onder bovenstaande kop de twee aanbiedingen van onze uitgeverij.

Bij ontvangst van de giro overschrijvingen stond bij vele kaarten OVV vermeldt als betrof het een naamgeving voor kalender en fotoset. Voor de goede orde; OVV is geen naam of titel maar betekent: "onder vermelding van!!!"

(poster)

U heeft er lang op moeten wachten maar het is dan nu zover, terwijl U dit leest heeft U de poster ook al in huis. Ik hoop dat er nuttig gebruik van gemaakt kan worden om de discussie rondom de leeftijdsgrenzen van seksualiteit met en door kinderen op gang te brengen én te houden.

(etalage)

De werkgroep pedofilie van de afdeling Nijmegen heeft tijdens de winkeldrukke van de afgelopen decembermaand een pracht van een etalage in bruikleen gekregen van de gemeente Nijmegen in de Molenstraat, een van de drukke winkelstraten in die plaats. Kosten waren er niet aan verbonden, de etalage leuk ingericht met posters en ander info-materiaal trok veel belangstelling. Ook bij kinderen, die vooral de poster Baas in eigen broek erg leuk vonden, gezien de lachende, (soms giechelende) gezichten. Ga zo door, gemeente NIJMEGEN!!!

(pijperstraat)

Op 5 januari 1981 werd een van onze relatie's in Eindhoven vereerd door een politiebezoek.

Wat was namelijk het geval, betrokkene had een kleine jongen meegenomen in zijn auto, nummer werd genoteerd, evenals de plaats van het misdrijf het "oppikken van een klein jongetje". Na het natrekken door de politie van het bij het autonummer behorende adres kwamen twee agenten even polshoogte nemen. Wat was er nu werkelijk gebeurd???

Onze relatie had een jongen van school gehaald, zoals hij dat wel meer deed. De jongen bleef dan tussen de middag bij hem en hielp wat bij de werkzaamheden van onze relatie. Omdat hij die bewuste dag wat aan de vroege kant was, moest hij even wachten, 'n jongetje van een jaar of zeven zag hem in de auto wachten, en draaide om de wagen heen, plotseling vroeg hij: "Wat moet je van me?" Onze relatie (totaal overdonderd) antwoordde: "Van jou, helemaal niets!!!"

Waarop de jongen hardlopend verdween. Na enige tijd kwam de jongen en ma per auto een paar keer voorbij de wachtende auto. Inmiddels was de school ook uit, en de vriend van onze relatie stapte in, en ze reden daarop weg. In paniek belde ma toen de politie. Het bewijs was voor haar geleverd dat er iets niet klopte. Wat voor grond ze daarvoor had weet niemand. Zou het misschien aan de straatnaam gelegen hebben??? Dit voorval gebeurde namelijk in Eindhoven in de Simon PIJPERSSTRAAT!!!

Zo zie je maar weer.

SPECIALE AANBIEDING!

DE POSTER "ALS IK HET MOCHT ZEGGEN DAN ...
IS VOOR DIVERSE DOELEINDEN GESCHIKT.
DE BEDOELING VAN DEZE POSTER IS DAT DE
DISKUSSIE OVER SEKSUALITEIT BIJ EN DOOR
KINDEREN OPENLIJK BESPROKEN KAN WORDEN.
EEN "MUST" IS DAARBIJ DAT ZOVEEL MOGELIJK
MENSEN DE POSTER ONDER OGEN KRIJGEN.

De eerste druk bedraagt 2000 stuks.
de prijs per poster is !!! f. 3,50
maar.....

per 10 stuks....(p/st f3,00)	f.30,00
per 25 stuks....(p/st f2,75)	f 68,75
per 50 stuks....(p/st f2,50)	f125,00

dit alles inklusief porto.
Bij 10 stuks en meer wordt de poster in
een kartonnen koker verstuurd, dus kreuk
vrij!!!!

WERK GROEPEN EN ANDERE AKTIEGROEPEN
KRIJGEN BIJ AFNAME VAN MINIMAAL 50
STUKS EEN KORTING VAN 10 % BOVENDIEN.
PROFITEER ERVAN, DOE ER UW VOORDEEL MEE.

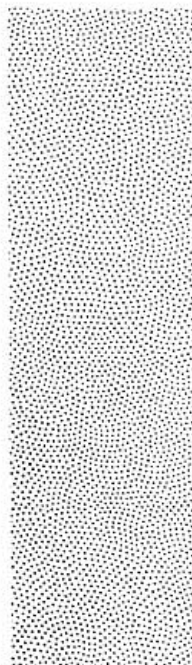
(Deze aanbieding geldt tot en met 8 maart)

als ik het
mocht zeggen
dan...

EXCLUSIEF VOOR EUROPA!

NAAST DE KALENDER HEEFT STICHTING UITGEVERIJ "MARTIJN" NU OOK
DE ALLEENVERKOOP VOOR EUROPA VAN DIVERSE ANDERE MATERIALEN VAN HET U MISSCHIEN
WELBEKENDE "KOJORA BILDARCHIV".
INDIEN U INTERESSE HEBT IN DEZE MATERIALEN (DIE OOK VOOR PUBLICATIE VRIJGEGEVEN
KUNNEN WORDEN) OF ALS U VERDERE INFORMATIE HIEROVER WENST TE ONTVANGEN ,DAN KUNT U
KONTAKT OPNEMEN MET DE REDAKTIE VAN DIT BLAD.

WORDT "MARTIJN" EEN NIEUW PEDO~SEX BLAD ??

Van diverse kanten hoor ik de laatste tijd opmerkingen over de foto's en tekeningen in Martijn.

Vooraf uit de hoek waarvan je het het minst zou verwachten, van verschillende NVSH-mensen, die zelf ook actief voorvechter zijn voor vrije oudere - jongere relaties.

Ze struikelen over de naaktfoto's van kinderen, en zelfs zijn er mensen die weigeren een advertentie in een van hun bladen op te nemen omdat er in de kalender die wij uitgeven een foto staat, waarop padvindsters over een loopgraaf lopen, wijdsbeens (anders loopt het zo moeilijk) en de desbetreffende fotograaf in de loopgraaf stond terwijl hij die foto knipte.

Padvindsters hebben nog altijd een korte broek aan, dus kon deze foto niet door de censuur.

De jongens op de bewuste foto waren afgebeeld als "lustobject", en daarom werd de advertentie voor onze kalender geweigerd.

Jammer, korte broeken op de foto mag dus niet. Ik vind het typerend dat diverse ouders in mijn directe omgeving er totaal geen moeite mee hebben, er het "normale" van de foto in herkennen, een gewone foto tijdens een padvindsterskamp genomen.

Geen porno, geen lustobject, gewoon een foto van een kampgebeuren.

In deze Martijn staan verschillende foto's die gemaakt zijn tijdens datzelfde kamp.

Schrikt U a.u.b. niet, de jongens hebben nog minder kleren aan als op de omstreden foto van de kalender. Slechts een lende-doekje, ja, je kan ook moeilijk een overal aantrekken als je een Indianen spel speelt. In ieder geval de jongens zelf hebben reusachtig genoten, en dat vindt ik persoonlijk het belangrijkste. Dat het kind het naar zijn of haar zin heeft.

Wat betreft de diverse naaktfoto's en tekeningen in Martijn.

Ik geloof dat een blad met de opzet van Martijn, een blad dat informatie verstrekt over pedofilie, in al zijn aspecten, dus ook het seksuele, beslist niet zonder zou kunnen.

Wat naaktfoto's gelijk bekritiseerd worden, en op een lijn gezet worden, met porno dat vindt ik spijkers op laag water zoeken. Als die mensen ooit eens in Flevo-natuur op bezoek gaan, dan zou ik ze zeker aan willen raden om oogkleppen op te zetten, want daar ontmoeten ze zeker naakte kinderen, die het NATUURLIJK vinden om zo rond te lopen.

Ik vind het het mooiste wat er bestaat.

Een naakt kind in een natuurlijke omgeving is voor mij, en voor vele anderen, van een onschatbare waarde.

Dat MARTIJN er zoveel foto's van publiceert, is met een vooropgezet doel gedaan.

Namelijk, de erotische gevoelens die een mens met pedofiele gevoelens, ten aanzien van kinderen heeft, wordt door velen nog niet goed begrepen, op zijn werkelijke waarde geschat.

Om duidelijk te maken wat een "pedofiel" voelt en beleeft staat Martijn boordevol informatie over de betekenis van een relatie. De lezer haalt er wel degelijk uit, dat seks niet de hoofdzaak hoeft te zijn in een relatie, maar toch wel een zeer belangrijk onderdeel daarvan.

Als de seksualiteitsbeleving van zowel het kind, als de oudere partner niet ter sprake zou komen, en er überhaupt geen sprake zou zijn van seksualiteit - dan zou een blad als Martijn nutteloos zijn.

Want nog steeds is een relatie waarin een oudere met een jongere onder de 16 omgaat zonder seksueel contact niet strafbaar. Wij proberen juist meer openheid te krijgen voor het seksuele aspect in de relatie. Zodat de oudere partner van het kind vrij-er zijn gevoelens voor het kind kan uiten, zonder de directe dreiging van strafrechtelijke maatregelen, en het kind zelfbepaling krijgt, óók op seksueel gebied, wat en met wie het om wil gaan, en wat het doet.

Om die gevoelens ook duidelijk naar voren te laten komen naar de "buitenstaander" publiceert Martijn de naaktfoto's.

NIET ALS LUSTOBJEKT, MAAR GEWOON OMDAT HET ERBIJ HOORT, EN BOVENDIEN NOG MOOI IS OM NAAR TE KIJKEN OOK!!!

Wat betreft de fotoset die wij verkopen. Nu, JUIST omdat de link tussen porno en naakt zo gauw gelegd wordt, en het kunst-aspekt van [naakt]fotografie zo snel over het hoofd wordt gezien, daarom verkopen wij naaktfoto's.

Zodoende hoeft iemand die in het bezit wil komen van naaktfoto's van jongens en meisjes niet stiekum met een eigen kamera op pad, en is hij ook niet meer alleen afhankelijk van een seksshop, maar kan hij/zij op een normale manier fotomateriaal kopen dat hem/haar aanspreekt.

Gezien het grote aantal bestellingen voorziet Martijn daarmee in een grote behoefte. Wij zullen in de toekomst dan ook blijven proberen goed en mooi fotomateriaal te bemachtigen en publiceren.

Wij houden hierbij wel steeds voor ogen dat het natuurlijke aspekt niet verloren gaat. Onze stelling is en blijft;

NAAKT IS MOOI EN GEEN PORNO-BESLIST NIET!!

Mensen die er problemen mee hebben dat wij die foto's en tekeningen publiceren zou ik daarom willen aanraden de hand eens in eigen boezem te steken, en bij zichzelf te rade te gaan waarom wij nu op het verkeerde pad zouden zitten.

Ik zie Uw eventuele reactie met belangstelling tegemoet.

Theo Gerritsen.

Kojora Bildarchiv

kalender '81

EEN LEUKE JONGENSKALENDER VAN HET KOJORA BILDARCHIV UIT DUITSLAND

VEEL MOOIE FOTO'S, ALLEMAAL GENOMEN IN DE VRIJE NATUUR.

DE ILLUSTRATIE OP PAG. 11 KOMT OOK UIT DE KALENDER, DIE TE VERKRIJGEN IS DOOR OVERMAKING VAN f12,50 [OVV "KALENDER"]

OP GIRO 1079132

·TNV "MARTIJN" P/A
THEO GERRITSEN
POSTBUS 833
5201 AV DEN BOSCH

BUITENLANDSE LEZERS GELIEVE TE BETALEN PER INTERNATIONALE POSTWISSEL

UITGAVEN VAN DE STICHTING UITGEVERIJ "MARTIJN"

EXCLUSIEF voor martijn

Fotoset

EEN SERIE VAN TIEN GROOTFORMAAT FOTO'S (18x12cm.)

GEMAAKT DOOR FOTO AKKI AMSTERDAM

Hoge Kwaliteit

FOTO'S VAN HOGE KWALITEIT
ZOWEL OP TECHNISCH ALS OP
ARTISTIEK GEBIED

OOK DEZE PRACHTIGE SET IS TE
VERKRIJGEN BIJ "MARTIJN"? EN WEL
DOOR OVERMAKING VAN f15,00
[OVV "FOTOSERIE"]

OOK OP GIRO 1079132

TNV "MARTIJN" P/A
THEO GERRITSEN
POSTBUS 833
5201 AV DEN BOSCH